CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"...I KNOW THAT MY REDEEMER LIVETH..." Job 19 : 25

APRIL 5th, 1958 - No. 340 - 10 PAGES • P.O. BOX 312, ST. B, HAMILTON, ONT.

13th YEAR OF PUBLICATION
Authorized as Second Class Mail, Post office Department, Ottawa, Ontario.

PASCHA in het tienjarig ISRAEL

Bij het tienjarig bestaan van de staat Israël kan men om verschillende redenen onder de indruk komen van de korte maar belangrijke geschiedenis, waarop de staat Israël reeds vermag te wijzen. In politiek, economisch, agrarisch, militair opzicht dwingt deze jonge mogendheid de bewondering van velen af.

Er is nog een ander aspect: het godsdienstige. Vooral wanneer wij dit plaatsen in de sfeer van het paasfeest. Pasen geldt als het voornaamste feest van de Joden. Ingesteld op het tijdstip van Israëls aanstaande uittocht uit Egypte, werd het pascha jaarlijks gevierd ter gedachtenis aan de verlossing uit slavernij en aan de vestiging van een eigen nationaal bestaan.

Het paasfeest zit vol dynamiek: staande, en met het reiskleed aan at men het paaslam, klaar om daarna te vertrekken. "Gij zult het met haast eten", lezen wij in het Goddelijk voorschrift aangaande de instelling van het paasfeest. Pasen betekent: een volk in beweging, een volk op weg naar zijn nieuwe toekomst.

Dubbele viering

Tien jaren Israël werpen verrassend licht op dat paasfeest van vroeger. Van 15 mei 1948, toen de eerste immigranten kwamen, tot en met 1957 hebben 926.000 Joden uit alle hoeken van de wereld (in totaal uit 74 landen) de staat Israël als hun nieuwe vaderland betreden. Zij zijn deelnemers geweest aan de uittocht uit Europa, uit Amerika, uit Azië.

Soms stond de herinnering aan slavernij en onderdrukking nog op hun gezicht te lezen; denk aan degenen, die onder het Hitler-regime zijn doorgegaan. Soms leefden zij in vrijheid en voorspoed, maar altijd bleven zij in het land, waar zij burgers waren "bijwoners", vreemdelingen. Al woonden zij er ook eeuwen, altijd hielden zij zogezegd het reiskleed aan, de voeten geschoeid en de staf in de hand, om uit te trekken naar hun eigenlijke bestemming. Totdat eindelijk de uittocht kon beginnen.

Voorbereiding tot een taak

Het Joods paasfeest kent verschillende accenten. We willen er één noemen: het accent van het voorlopige. Vanzelfsprekend want de uittocht uit Egypte wordt herdacht met het oog op de toekomst. Er kan geen sprake zijn van voltooide tijd, er komt nog méér! Pasen is tegelijk herdenking en start.

Dit is nu het kenmerkende accent van de staat Israël. Zij, die deze staat vormen, zijn uitgetrokken. Maar niet om te rusten, niet om in een opgemaakt bedje te kruipen. De aankomst in Israël betekende voor hen aanstonds het startsignaal voor een niet aflatende activiteit.

Moeilijk is het pad, dat men hier moet gaan. Het geluk om als Israëliër te wonen in het eigen vaderland, krijgt men niet cadeau. Er moet ontzettend hard gewerkt worden. Temidden van de spanningen, waarin het nabije oosten verkeert, bouwt Israël aan zijn toekomst, aan het vrije en veilige bestaan van zijn kinderen.

Verleden, heden en toekomst

De Heilige Schrift bevat belangrijke uitspraken over de toekomst van Israël. Eens zal heel Israël verzameld worden op de eigen grond. Israël zal het voorbeeld voor alle volken zijn. Jeruzalem wordt dan het middelpunt van alle natiën. Zo staat het in de bijbel, al worden deze profetieën heel verschillend uitgelegd. Er zijn Joden, die er volstrekt geen geloof aan hechten; Israël heeft veel ongelovige inwoners, die niet uit godsdienstige, maar alleen uit practische overwegingen burgers van de nieuwe staat zijn geworden. Ook onder de christenen zijn er heel wat, die de staat Israël beslist niet zien als de vervulling van bijbelse profetieën.

Toch hebben de tien voorbije jaren velen te denken gegeven. Er is onmiskenbaar een ontwikkeling aan de gang, die sterk wijst in de richting van de uitspraken der Heilige Schrift. Gaat het er werkelijk naar toe, dat heel Israël verenigd wordt? Dan zou ook waar gemaakt worden, dat eens het grote pascha aanbreekt, waarop de uittocht definitief achter de rug is en de toekomst voltooid zal zijn.

Zo gezien krijgt het Joodse paasfeest een geweldige luister. Verleden, heden en toekomst vallen bij dit feest samen.

THE CRUCIFIXION

INTERNAT. ASSOCIATION FOR REFORMED FAITH AND ACTION

In dit nummer van Calvinist-Contact verschijnen verslagen van vergaderingen in Montreal en Red Deer van de International Association for Reformed Faith and Action. Dit zal bij velen de vraag oproepen: "Wat is dat (nu weer) voor een organisatie?"

Deze Association van belijders van de "Reformed" leer werd opgericht in 1953 te Montpellier in Frankrijk als het resultaat van een conferentie, welke was belegd door sommige leden van de Gereformeerde Kerk van Frankrijk, de Gereformeerde en de Hervormde Kerken in Nederland en de Duitse Gereformeerde Kerk, die personen uit verschillende landen uitnodigden voor deze bijeenkomst. Daar werd het besluit genomen, een vereniging te vormen van belangstellende personen uit de verschillende Reformatorische kringen over de gehele wereld met het doel de verbreiding van de kennis van de Reformatorische leerstellingen en de toepassing ervan buiten het terrein van de Kerk.

Sinds die tijd heeft de Association haar aandacht speciaal geconcentreerd op twee onderwerpen in het bijzonder:

- de publicatie van Reformatorische literatuur,
- het houden van een aantal conferenties in Europa.

Belangrijke financiele bijstand werd verleend voor een heruitgave van Calvijns Institutie in de Franse taal evenals vor het vertalen van bekende Reformatorische werken in verschillende talen.

Conferenties werden gehouden, na die te Montpellier, in Detmold, Duitsland en Bievres, Frankrijk. In de komende zomer zal een conferentie worden gehouden in Straatsburg.

Het is een verheugend verschijnsel dat allerwegen een zoeken naar contact is waar te nemen bij de belijders van de Reformatorische waarheden waar ter wereld zij zich ook bevinden. Immigranten vinden geloofsgenoten waar zij die nimmer verwachtten, afstanden vallen weg en meer dan ooit is er behoefte aan uitwisseling van gedachten en ervaringen. De trouwe lezers van ons blad hebben stellig opgemerkt, dat C.C. meewerkt aan dit streven. Van tijd tot tijd geven wij berichten over bewegingen in Australie, Nieuw Zeeland, Zuid Afrika en andere streken, waar de zonen der Hervorming hun roeping getrouw blijven en de strijd aanbinden voor de Koning.

Meeting of Calvinists in Montreal

An important meeting of Canadian Calvinists of various national backgrounds took place in Montreal on Tuesday, March 18.

Waldensians from Italy, Scotch and Irish Presbyterians, and Dutch Calvinists, laymen and six ministers, made up the group that met this evening under the auspices of the International Association For Reformed Faith and Action. In charge of the meeting was Professor Stanford W. Reid who also gave an introduction on the work of the Association, stating the purpose of its program and its methods of action.

Next to speak was Rev. Hector MacRury, minister of the Côte-Des-Neiges Presbyterian Church, our host for the evening. He had consented to speak on "The Meaning of the Reformed Faith." Rather than lose himself, and his audience, in a broad-ranging survey of the entire field, he chose to limit himself to the doctrine of sin and grace. Taking for his text Hosea 13:9, he stressed man's natural inability to do any good as well as the infinite resources of the grace of God.

Dr. P. G. Schrotenboer, minister of the Calvin Christian Reformed Church of Ottawa, then spoke on "The Meaning of Reformed Action." In summary form he dealt vigorously with a number of propositions. He would have his audience distinguish carefully between "Reform" action and Reformed action, the former being the aim of any group, Christian or not, which seeks to curb social vices, whereas the latter would be governed by the Lordship of Jesus as expressed in the sacred Scriptures. A second point he mentioned was the non-ecclesiastical character of Reformed Action. The church has an important function in society but its task is not to undertake the actual reorganization of society. Moving rapidly from feature to feature Dr. Schrotenboer listed as characteristic aspects of Reformed Action the following:

1. It proceeds from definite religious affirmations which must be formulated afresh by every new generation.

2. It reaches out to the entire orbit of human life.

3. It is subject to the law of God and aims at the promotion of his Kingdom.

4. It would recognize distinctive areas of jurisdiction (sphere-souvereignty).

5. It would regard every believer as a bearer of a divine mandate.

6. It would seek to arrive at organized self-expression.

7. Its full flowering in a wholly purified social order cannot be achieved by human effort; but a wholly new social order will come by divine establishment.

8. Its first aim should be, as basic to all other action, the creation of educational agencies designed to win and train converts to a Christian view of human life and society.

A brief discussion followed this meaty presentation of ideas on Reformed Action.

The chairman, Prof. Stanford W. Reid, announced finally that other meetings of the same sort were being planned. Rev. J. Vriend, local pastor of the First Christian Reformed Church, closed with prayer.

J. Vr., reporting.

"Bewaar en vermeerder Uw Kerk..."

EVANGELISATIE - CONFERENTIE

Ruim tien jaren geleden begon de opzienbarende groei van de Christian Reformed Church (en andere "immigrantenkerken") in Canada. Huisgemeenten werden geïnstitueerde kerken, die niet rustten voordat zij een eigen kerkgebouw hadden en een "bloeiend verenigingsleven".

Daarmee heeft men de handen dan ook zo vol gehad, dat er van evangelisatie tot nu toe in vele plaatselijke kerken nog weinig is terecht gekomen. Een Presbyterian dominee zou onlangs gezegd hebben: "Oh yes, Christian Reformed. They are the people who do not believe in missionwork". En een Christian Reformed predikant zei later: "We hebben het zo druk met het bewaren van de zuiverheid der kerk, dat we aan het vermeerderen bijna niet toekomen".

Maar nu schijnt daar in korte tijd verandering in gekomen te zijn. Onlangs verscheen er een verslag in C.C. van een Evangelisatieconferentie in Vancouver en kort daarna werden soortgelijke conferenties gehouden in Red Deer, Winnipeg en Hamilton. Hieruit blijkt dus, dat thans over vrijwel geheel Canada de evangelisatie-arbeid de aandacht heeft gekregen.

Vorige week Zaterdag werd dan in Hamilton een Evangelisatie-conferentie gehouden door de Chr. Ref. Churches in Ontario. Afgevaardigden en belangstellenden van 28 kerken waren aanwezig. Iedereen voelde wel, dat dit nog maar een zeer schuchter begin was, maar toch was het een verblijdende en bemoedigende samenkomst.

Rev. W. Van Dijk van St. Catharines bracht de discussie in de morgenvergadering op gang met een reeks kerngedachten over het werk van Evangelisatie. Enkele van deze punten zijn:

1. Evangelisatie is geen liefhebberij. De Pinkstergeest wil ook nu nog werken in "een ieder van hen" en evenals toen is er ook nu een dorst naar de gerechtigheid. Het evangelie "wil er wel in" als wij maar getrouw durven zijn.
2. Evangelisatie is niet alleen: mensen tot Jezus brengen. Wij moeten hen ook brengen in die kerk, waarvan wij geloven dat die de meest zuivere openbaring van het lichaam van Christus is.
3. Wijsheid en kennis is nodig om de vele geestelijke stromingen en secten te kunnen weerleggen.
4. Begin bij "Jeruzalem". We zijn omgeven door honderden Hollandse immigranten waarvan velen wachten op een toegestoken hand. De meeste plaatselijke kerken zijn nog niet klaar voor het contact met Canadezen.
5. Persoonlijk contact is het voornaamste middel. Probeer nooit te overtuigen, maar blijf altijd getuigen.

De geanimeerde bespreking betrof grotendeels het practische werk, waarvoor grote belangstelling bleek te bestaan.

Na de lunch sprak Rev. Dr. D. Van Halsema, Home Missionary at Large van de Chr. Ref. Church over de drie grondproblemen:

1. How to activate the congregation.
2. What to have them do.
3. How to sustain the activity.

Hij noemde uit zijn rijke persoonlijke ervaring een aantal voorbeelden en gaf waardevolle adviezen en suggesties. Ook hierop volgde een geanimeerde bespreking die vanwege tijdsgebrek moest worden afgebroken.

Rev. Guillaume, die de gehele dag de leiding had, concludeerde, dat het een vruchtbare dag was geweest, die om herhaling vroeg, zowel plaatselijk als in groter verband.

YOUNG PEOPLE'S ACTIVITIES

Op Vrijdag, 14 Maart 1958, hield de Young People's Society "Around the Word" in de Chr. Ref. Church the Williamsburg haar jaarvergadering o.l.v. Nick Verburg.

In zijn welkomstwoord herinnerde de voorzitter er aan dat er verleden jaar geen jaarvergadering was gehouden in verband met het feit dat er vele leden aan de Seaway werkten en niet geregeld de vergaderingen konden bezoeken. Uit de verslagen bleek dat de verenigingen er goed voorstonden en goed werkten. Met dankbaarheid werd er gewag van gemaakt dat er veel begunstigers-geld was opgehaald en dat dit geheel was besteed aan de aanschaf van studieboeken — zowel Hollandse als Engelse. Daarna werd er door W. de Jong een inleiding gehouden over het onderwerp "De Christelijke Kerk in de tegenwoordige wereld". De inleider schetste ons hoe de Kerk door de loop der eeuwen haar houding had bepaald bij het licht van Gods Woord en hoe dat nu nog het geval moet zijn en wat de houding van ons moet zijn in Canada. Op deze zeer nauwkeurig uitgewerkte inleiding volgde een korte geanimeerde bespreking. In de daarop volgende pauze zorgde de Vrouwenvereniging voor koffie en wat daarbij behoort. Een mooi staaltje van samenwerking werd hier vertoond; hadden de meisjes van de Young People hiervoor gezorgd bij de jaarvergadering van de Vrouwen- en Mannenvereniging nu zorgen de moeders voor de dochters. Een geste die zeer op prijs werd gesteld.

Na de pauze werd er door de leden van de Young People een toneelstuk opgevoerd getiteld "Verloren spel". Met stille aandacht werd dit zeer goed naar voren gebrachte stuk door de aanwezigen gevolgd. Het moet voor de secretaris Aart Jansen die als regisseur en medespeler hiervoor zeer veel had gedaan een grote voldoening zijn geweest dat dit stuk zo in de smaak viel. Om al de spelers te noemen zou te ver voeren maar een uitzondering moet gemaakt worden voor de hoofdrol speler Arend Lieverdink die zijn rol goed aanvoelde en steeds op hoog peil wist te houden. Tussen de bedrijven door werd een collecte gehouden voor de Braille Publications die ruim $ 37.00 opbracht. Nadat de zangvereniging zich nog had laten horen werd de avond besloten met een tableau: Geloof, Hoop en Liefde", door de Y.W.S. Te omstreeks 11.15 uur werd deze zeer geslaagde vergadering door Rev. C. W. Tuininga met een kort slotwoord en dankgebed gesloten en gingen de ruim 250 aanwezigen voldaan huiswaarts.

BOWMANVILLE, Ont. - Alhier werd een goed geslaagde jaarvergadering gehouden op Zaterdagavond 22 Maart. Bij de jaarverslagen moest een van grote gaten voorziene papieren zak aantonen, hoe arm men wel was. Eerst van de drie Y.M.S'. en daarna van de Y.W.S.

(Well young men, ladies always used to go fist).

Een inleiding over: "Jong zijn in een jong land" werd met aandacht gevolgd.

Vervolgens hoorden we enkele aardige voordrachten.

Tijdens de rondvraag werd gevraagd waarom er zoveel Engels werd gesproken. Deze jaarvergadering was toch speciaal voor de ouders? "Er werd zoveel mogelijk Hollands gesproken, maar er zijn onder de jongeren, die geen Ned. meer kunnen schrijven," werd er geantwoord. (Hieraan kan worden toegevoegd: We leven in een Engels sprekend land. Waarom zullen de ouderen, hen, die goed Engels kunnen spreken, er van weerhouden? Young People spreekt Engels. Gebruikt gemakkelijke woorden voor de ouderen en spreekt iets langzamer en vooral duidelijk!)

Fieldman Prins vergeve het ons, dat wij een foto van hem plaatsten met een foutief onderschrift. Het kind, dat hij in z'n armen houdt, is nl. niet zijn eerste kleinkind, maar zijn eerste achterkleinkind. Wie de reportage opmerkzaam gelezen heeft, kon deze correctie zelf al wel aanbrengen.

INGEZONDEN:

WIE HELPT EVEN?

Geachte Redactie,

Het stuk "Onder de Schemerlamp" in Calvinist-Contact van 14 Maart (over eenzaamheid, red.) interesseert ons erg.

Ziet U, ik werk voor een Canadese Dominee en geef haar de krant wel eens. En nu zou ik zo heel graag dat stukje vertaald willen hebben in het Engels, want het valt niet mee om haar dit alles precies uit te leggen en dit stukje is zo mooi. Misschien brengt het ons nader tot elkaar.

Wij hebben hier nooit iemand om eens mee te praten en dat valt niet mee. Hopende, dat iemand dit voor ons doen wil, met vriendelijke groeten,

Mrs. Rensen, Box 1033,
South Porcupine, Ont.

Gymnastiek Vereniging

(uit een Churchbulletin)

VICTORIA, B.C. - Zoals U in het vorige bulletin al hebt gelezen, hebben wij een aanvang gemaakt met onze Gymnastiek Vereniging. Iedere Vrijdagavond is er gelegenheid om te oefenen voor jong en oud, dik en dun, voor groot en klein. Het is reeds begonnen en de eerste resultaten waren er, al was het alleen maar de spierpijn.

We hopen dat een ieder die geïnteresseerd is van deze gelegenheid gebruik zal maken.

CALVINIST-CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone LI 5-4636

Advertisements may also be sent:
for Metropolitan-Toronto to: VandeRiet's Bookstore, 215 Main St. N., Weston, Ont. Phone CH 1-3308.
for Edmonton, Alta. to: 9328 Jasper Ave., Edmonton, Alta.

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.

Published by B & K - Press, Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

ACHTER HET RADARSCHERM

Het was op 10 Maart j.l. tien jaren geleden, dat Jan Masaryk, de stichter en eerste president van Tsjecho-Slowakije, in Praag op gewelddadige wijze om het leven kwam. Deze tragische gebeurtenis vormt wel een zwarte bladzijde in de historie van Europa. Niet in het minst omdat met de dood van Masaryk tevens 'n einde kwam aan de zelfstandigheid van Tjsecho-Slowakije.

Het leven van deze vrijheidsheld is wel zeer bewogen geweest. Reeds als jong man streed hij voor vrijheid en recht, daarbij gesteund door zijn vader, die als een begaafd philosoof de verdrukking van de Tsjechen en Slowaken onder het Oostenrijks-Hongaarse bewind aan de kaak stelde. Masaryk zag deze arbeid beloond toen hij er na de eerste wereldoorlog in slaagde een Tsjecho-Slowaakse republiek te vestigen. Deze jonge natie gaf al spoedig het bewijs in staat te zijn een bolwerk van democratie te vormen in een deel van Europa dat bekend was om zijn extreme politieke denkbeelden.

Deze ontwikkeling werd helaas onderbroken door de conferentie van Munchen in 1938, waarbij Tsjecho-Slowakije "om de vrede te redden" werd gedwongen ingrijpende concessies aan Nazi-Duitsland te verlenen. Als gevolg hiervan nam Masaryk ontslag als minister van buitenlandse zaken. Om zijn besluit te rechtvaardigen schreef hij bij die gelegenheid aan Lord Halifax, dat de natie van St. Wenceslas, Johannes Huss en Thomas Masaryk niet een land van slaven wilde zijn.

Na de tweede wereldoorlog zag Tsjecho-Slowakije zich voor de moeilijke opdracht geplaatst zijn zelfstandigheid te bewaren tegenover de Sovjet-Unie. Dit was geen gemakkelijke opgave, teminder omdat de communistische partij binnen eigen grenzen steeds meer invloed verkreeg. Langzaam maar zeker werden alle belangrijke posten in het kabinet door de communisten overgenomen. Omstreeks deze tijd kwam Jan Masaryk om het leven.

Volgens officiele communstische rapporten heeft hij zelfmoord gepleegd. Daarentegen hebben Tsjechische vluchtelingen in Parijs een document overlegd, waarin werd verklaard, dat Masaryk was doodgeschoten. De werkelijke toedracht zal wel nooit aan het licht komen. Wij blijven evenwel Jan Masaryk herdenken als de verdediger van de vrijheid, die als zovelen in de zwarte nacht van terreur is ondergaan.

* * *

De betrekkingen tussen Frankrijk en Spanje zijn de laatste jaren aanmerkelijk verbeterd. Dit blijkt wel uit Frankrijk's bereidheid haar zuidelijke buurman tot de NATO toe te laten, zodra Franco zou besluiten Spanje's isolement te verbreken. En ook Spanje heeft tekenen van toenadering getoond door te verklaren, dat het Frankrijk zal steunen in haar plan tot het vormen een verbond van Middellandse Zee staten.

Deze bereidheid tot samenwerken moet worden gezien tegen de achtergrond van de ontwikkeling in Noord-Afrika. Zowel de Fransen als de Spanjaarden hebben er belang bij de Koning van Marokko in bedwang te houden. Beide hebben immers nog belangrijke bezittingen in Noord-Afrika.

Deze samenwerking is evenwel niet officieel erkend door de regeringen in Parijs en Madrid, ongetwijfeld om lastige complicaties te voorkomen.

De Franse geheime dienst staat dus voor de moeilijke taak de Spanjaarden in het door de Marokkanen bedreigde gebied van Rio del Ora onopvallende maar niettemin effectieve hulp te verlenen.

Enkele weken geleden bleek nog, dat dit alleen mogelijk is wanneer alle takken van deze dienst volledig samenwerken. Anders zou het niet hebben kunnen gebeuren, dat de Franse militaire autoriteiten op het vliegveld Bone in Algeria een voor de Spanjaarden bestemd vliegtuig in beslag namen, in de veronderstelling, dat het op weg was naar de Algierse opstandelingen.

Bij onderzoek bleek, dat de lading wapens uit Israël afkomstig was, alwaar de Franse geheime dienst, om de Spaanse wapenbroeders in Noord-Afrika uit de nood te helpen, een voordelige overeenkomst met de Israelische regering had kunnen sluiten betreffende de aankoop van oorlogsmateriaal. Men had echter vergeten de Franse militaire autoriteiten in Algerie hiervan in kennis te stellen.

Toen de Koning van Marokka deze gebeurtenis aangreep om de militaire samenwerking tussen Frankrijk en Spanje zwart op wit te bewijzen, verklaarde Parijs van de gehele affaire niets te weten. De wegen der diplomatn zijn wel zeer ondoorgrondelijk.

In de Amerikaanse perswereld zijn er thans, die Eisenhower de "lame duck" president noemen. Deze benaming getuigt niet van eerbied voor het ambt van de president en zou daarom beter vermeden kunnen worden. Maar niettemin kan niet worden ontkend, dat president Eisenhower veel van zijn invloed heeft verloren, niet alleen in eigen land maar ook daarbuiten.

Het is moeilijk hiervan precies de oorzaak aan te wijzen. Vast staat echter, dat hem gebrek aan leiderschap wordt verweten. Men heeft nog steeds respect voor Eisenhower en niemand denkt er aan de edele bedoelingen van de president in twijfel te trekken. Maar anderzijds is men diep teleurgesteld in zijn verwachting in Eisenhower een krachtige leider te hebben ontvangen.

Deze ontwikkeling heeft aan de samenwerking en de goede verstandhouding tussen de Verenigde Staten en haar bondgenoten ernstige schade berokkend. Vooral de Europese landen, die toch al critisch staan tegenover de Amerikaanse diplomatie als zijnde te impulsief en te onevenwichtig, zijn alleen bereid de Verenigde Staten te volgen, indien zij vertrouwen hebben in de capaciteiten van de president.

Overigens vraagt men zich af of de Amerikanen het recht hebben Eisenhower gebrek aan leiderschap te verwijten. Bij zijn herkiezing als president wist men dat zijn lichamelijke gesteldheid te wensen overliet. En ondanks deze wetenschap heeft de Republican Party niet geaarzeld Eisenhower candidaat te stellen, omdat hij de enige was van wie men zeker wist dat hij de overwinning kon behalen.

Dave Valstar.

INGEZONDEN:

C.L.A. MOET ZAKELIJK ZIJN IN HET TEKEN VAN HET KRUIS

Met belangstelling heb ik gelezen wat D. V. heeft geschreven over: "C.L.A. aan de vooravond van principiële beslissingen". Maar ik ben het absoluut niet met hem eens, als hij zegt: "dat de vraag naar de mogelijkheid van practische arbeid op sociaal terrein op princieel terrein zal worden beslist". Mr. D.V. gaat hier "veronderstellen", iets dat absoluut fout is. Persoonlijk ben ik blij, dat de Labour Relations Board een zo uitvoerig rapport heeft geschreven waar duidelijk in uitkomt waarom het gaat.

In de eerste plaats schrijft zij: "The membership provision of the applicant's constitution would appear to make eligible for membership all employees of (naam van bedrijf) except foreman etc. If these "provision" were not qualified in any manner and apart from the reference to "the parent body" the applicant would be *entitled to be certified.*"

Dus het gaat hier om die "provision" en die "reference to the parent body". In de statuten van de C.L.A. wordt gezegd: "Each local is a separate union in its own right", maar andere bepalingen maken het duidelijk dat de "parent body" excersises souvereign power over affiliate locals. Zo zijn er meer tegenstrijdige dingen, die moeten en zullen ook wel veranderd worden, zodat daar een meer zakelijke toon komt. Dat vertrouwen kunnen wij gerust in de C.L.A. hebben.

Maar het punt waarom het gaat tussen de C.L.A. en de Lab.Rel.B. is, dat er teveel "dogmatisch" is gehandeld en gesproken in de voorbijgegane jaren en op de laatste conventie van de C.L.A. en te weinig over "*vakvereniging zijn*" in het teken van het Kruis.

De L.R.B. heeft certification niet afgewezen omdat zij bang is, dat de C.L.A. haar Christelijke principes wil uitdragen, neen, maar zij heeft heel goed aangevoeld, dat er nog een mogelijkheid zou zijn, dat de C.L.A. een stuk dogma werd, dat het alleen een nauwe kring van christelijke arbeiders zou kunnen worden, dat de CL.A. dan zou gaan discrimineren, dat *niet-christenen*, dus ook mohammedanen, niet als lid tot de C.L.A. kunnen toetreden. Als dat zo was heeft de C.L.A. geen bestaansrecht, ook niet als er geen wet was die over "discriminatie" spreekt. Hoe kan een volger van het Kruis zijn licht laten schijnen als dat licht onder een korenmaat staat? Het is inderdaad juist, dat iedereen, maar ook geen niet- of wel christen uitgesloten, kan toetreden tot de C.L.A., mits hij of zij zich onderwerpt aan de constituties.

"Jamaar", zullen anderen zeggen, "waar gaat het heen?" Vergeet niet, dat het hier gaat om de *taak* van een vakvereniging. De taak van "Kerk" en "Vakbond" wordt nog te veel verward. De taak van de C.L.A. is om de maatschappij te hervormen, niet meer en niet minder. Zij is een "vakbond", een "trade union" die werkt en staat in het teken van het Kruis, een vakbond die werkt in de wereld, een koude, een nuchtere, een zakelijke wereld. Daar staat de C.L.A. midden in, dat is haar plaats. Ook heel *zakelijk*, heel *nuchter*, maar niet met een koud hart, maar met een liefdevol kloppend hart omdat zij omgeven en in het licht van het Kruis staat.

Ik weet, er zijn mensen die gaan veronderstellingen maken als: "maar als de niet-christenen de overhand eens krijgen?" Laat ons alstublieft niet met veronderstellingen gaan werken, maar laat de wel-christenen in de C.L.A. arbeidende werkzaam zijn. Als dit ooit zou gebeuren, dat de niet-christenen de overhand zouden krijgen, zodat de C.L.A. op neutrale basis zou komen te staan, dan zijn de christenen het niet eens waard dat zij lid waren van een Chr. vakbond, die in het teken van het Kruis werkt dan hadden zij hun taak als christenen verzaakt tegenover hun Heiland.

En is dit misschien de oorzaak, dat christenen, die deze veronderstelling oproepen, omdat zij in hun hart eigenlijk bang zijn om te getuigen in de Chr. vakbond, het vertellen aan niet-christenen die toch lid geworden zijn, wat een Chr. Vakbond is en wil.

De taak van de C.L.A. is, een "trade union" te zijn in de volste zin van het woord, maar haar "getuigenis" in het Kruis gaat hand in hand met de *practijk.*

Laat ik nu eens een stukje practijk nemen. In de afgelopen drie jaar heb ik het voorrecht gehad om een "vakafdeling" (trade union) van de C.L.A. dichtbij gade te slaan. Al de mensen die daar werken zijn toegetreden als lid, ook de niet Christenen, Rooms Katholieken, een mengelmoes van Protestanten en van nationaliteiten. Ook het bestuur is zeer gevarieerd. Zij wisten en weten het allen, dat de C.L.A. een "Christelijke Vakbond" is, een vakbond die werkt met naastenliefde in het teken van het Kruis. Hebben nu die nietchristenen gezegd: Jamaar, dat gaat niet. Zijn ze uitgetreden? Heeft "the union" een niet-christelijk karakter gekregen? Heeft ze zich uitgesproken om zich bij een neutrale vakbond aan te sluiten? Neen, niets van dat alles, maar zij bloeit (ondanks de moeilijkheden die er wel eens zijn) en zal meer bloeien in het teken van het Kruis.

Mannen en vrouwen, oud en jong, vult de rijen van de C.L.A. want het gaat hier eenvoudig om "Christus". De tijd is kort, de oogst is rijp, gebruikt de U gegeven krachten voor de Chr. Labour Association of Canada.

Albert De Jong.
Aldershot, Ont.

NASCHRIFT: Het spijt de redactie, dat de ingezonden brieven van C.L.A.-leden n.a.v. het artikel van Mr. Valstar vrijwel dezelfde strekking hebben. Dit kan een bewijs zijn, dat er thans een grote eenstemmigheid is in de gelederen der C.L.A., doch wij zouden gaarne ook een andere stem hebben gehoord.

Het komt ons namelijk wel wat vreemd voor, dat wij thans een zo algemene afwijzing van de "principes" vernemen en een omhelzen van "de practijk". "Geen dogmatisch geredeneer, maar aanpakken" schijnt thans de leuze te zijn, waarbij het gevaar toch zeker niet denkbeeldig is, dat men dezelfde weg op gaat als b.v. de Canadese politieke partijen, die ook de principes hebben verlaten voor een veel gemakkelijker en vaak ook succesvoller "gelegenheidspolitiek".

In deze richting wijst o.i. ook de behandeling van het vraagstuk "certification" door het officieel orgaan van de C.L.A. In December, toen er drie aanvragen om certification onderweg waren en men meende te mogen verwachten, dat deze certificatie zonder meer gegeven zou worden, gaf "The Guide" onder de titel "Certification Redundant" een voorstelling alsof die certification er in het geheel niet op aankwam, behalve dan dat de C.L.A. volledigheidshalve toch ook wel certification wenste. Nu echter de certification is geweigerd, schijnt het plotseling een zaak van leven of dood te zijn. Maar dan vragen wij ons af, waarom "The Guide" in December schreef: "The conclusion we have drawn is that certification has only the value of pushing an unwilling employer over the doorstep into collective bargaining."

Wij vertrouwen dat de afgevaardigden op de aanstaande National Convention te Hamilton met kennis van zaken en op een principiele basis de belangrijke beslissing zullen nemen, waarover deze discussie handelt, hopende dat ook de gedachtenwisseling in ons blad daartoe van dienst mag zijn.

Red. C.C.

A full page for children

Many children and even parents have been asking us for a long time to have a children's corner in C.C. occasionally. We know that quite a number of children eagerly skip through our paper every week, searching for something which is especially for them. And we regret it very much, that we had to disappoint them so often.

But now we have a full page for our young readers. And we promise that there will be more, pretty soon. Don't think that we did not care about our children's corner. We have been trying to find somebody, who has time and capacity to take care of this department. Although we did not succeed yet, there are some promising signs, of which the first one is this "youth-page" in our "Easter-issue".

We like to hear from our youngsters whether they like the Easter Contest, or not. If so, we will have other contests, once in a while.

Many of you will find it hard to read the story about Japie, on this page. Ask somebody to read it for you. It is a nice story and it really happened as it is told in the story.

If you would rather like to have an English story, we have a big surprise for you. There is a beau- tiful story going to be published soon for our girls and boys in C.C., all in English. So try to be patient and keep looking in C.C. for your own corner. We do not forget you.

The Editor.

The smug look on the face of this feline could be intentional. He has been judged the best in the show: "Champion of champions in the cat world" at the Canadian National Exhibition, last year.

He is known as Cuddles, a blue Persian male, and there were 300 other aristocrats of the cat world in the competition.

EASTER CONTEST FOR EVERY AGE

WITH TWO FINE FIRST PRIZES

Hello Girls and Boys,

You are on Easter holidays now, aren't you? And how was your reportcard this time? We hope that your father could sign it with a big smile because you made good progress. That makes the holidays even more enjoyable, doesn't it?

It is spring and you will surely play outside, most of the time, in the healthy sunshine and spring-air.

But if for any reason you have to stay in, some day, why not try our EASTER CONTEST. It is fun and you may win a fine prize too!!

Look at the beautiful pictures on this page. You certainly can name some of those flowers. If you do not know them all, then try to find the names which you do not know yet.

Below there is a list of names, which go with the pictures. You only have to find out which name belongs to a certain picture.

Write the name under the picture and when you have them all finished paint or color the flowers nicely. Then cut out the whole set of flowers and send it to:

CALVINIST-CONTACT,
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Mention also your age, indicate whether you are a boy or a girl and of course give your name and address.

That is all you have to do for this EASTER CONTEST. The girl and the boy who have made the nicest work (considering the age) and who have the answers all correct will get a fine book. Their names will be published in C.C.

The names of the flowers on this page are the following (alphabetic):

Azalea
Carnation
Deutzia
Forsythia
Magnolia
Red Weigela
Rose of Sharon
Strawberry

My name: ______________________

Address: ______________________

☐ Girl

☐ Boy

Age ______ Yr.

Deadline for sending in your answer is April 21, 1958.

Hoe Jaap aan Paaseieren kwam . . .

In het uitgestrekte Friese polderland ten noorden van het Kolonelsdiep, waar het vogelleven welig tiert, kan men in 't vroege voorjaar vele eierzoekers aantreffen.

Jaap was een jongetje uit een armoedig arbeidersgezin. Van de vijf kinderen was Jaap de tweede, 10 jaar, de oudste elf en de jongste was drie jaar. Het gezin had een armoedig bestaan doordat Vader veel ziek was.

't Is Paasmaandagmorgen van het jaar 1919, en zoals elk jaar trekken er nu ook weer vele belagers van de vogelstand de polder in, op zoek naar eieren.

't Is nu vooral om eende-eieren begonnen. Dat zijn van de eersten die men kan vinden en daarom moet men vroeg zijn. Ook is 't een wedren om een ander voor te zijn.

Japie, met al deze dingen rekening houdende, is vroeg uit bed gestapt. Z'n Moeder had beloofd hem te zullen wekken, maar het bleek niet nodig te zijn, hij was er al stiekum uit toen Moeder de deur van de oude bedstee opende.

Moeder had nogal wat bedenkingen gehad tegen dit avontuur in de vroege morgen. Jaap zwierf veel in de polder maar eigenlijk nooit alleen en nooit zo vroeg in de morgen.

Het was ook niet alleen het avontuur dat hem dreef, maar hij wist dat Moeder dit jaar geen paaseieren kon kopen. Het kon er niet af, had ze gezegd, waarop in Jaap's jonge brein het plan was gerijpt om dan zelf op zoek te gaan. Vader had zoveel over z'n belevenissen van eierzoeken verteld, en ook had Jaap zelf wel es een nest met grutto-eieren gevonden. Maar zo gemakkelijk vond je eende-eieren niet, want daarvoor moest je in de rietpoelen, ook wel sompen genaamd, wezen.

Dat wist Moeder niet zo precies, doch Vader, die zich er in verheugde dat althans één van z'n jongens hetzelfde temperament bezat als hij, had Moeders bezwaren maar gauw weggeredeneerd door te zeggen: "Laat hem maar gaan, hij kent de polder al op z'n duimpje. Bovendien, er zijn meer eierzoekers. Je moet me beloven, Jaap, dat je in de buurt van grote mensen blijft," had Vader nog gezegd.

Jaap had alles beloofd wat z'n ouders van hem verlangden en zo trekt hij op deze kille Aprilmorgen, gewapend met polsstok, en uit gebrek aan laarsjes de klompen aan, de kraag van z'n bijna versleten jasje opgetrokken tot z'n oren, de polder in, die hij vanwege de schemer nog maar een klein eindje in kan zien.

De eerste beide stukken weiland loopt hij haastig over. Hij wil de eerste zijn bij de grote rietpoel, en tot z'n vreugde ziet hij drie mannen die eerst ook die kant opgingen zich omdraaien en in westelijke richting verdwijnen.

't Lijkt wel alsof de hele poel aanstonds alleen zijn jachtdomein is. In gedachten raapt hij de eieren al in z'n pet. Stel je voor, hij straks met een pet vol.

Nee, hij wou niet al te begerig zijn, voor elk één, een nest met zeven eieren dat was het beeld dat hij voor ogen had. Hij werd warm van het lopen. Nog een stuk bouwland dwars over, en het doel van z'n toch kwam in 't zicht.

Op "de bouw" liepen al heel wat kievitten, die hadden ook al eieren maar die ging hij nu niet zoeken. Ze waren moeilijk te vinden, en bovendien als hij daarmee thuis kwam zouden ze verkocht moeten worden. Die kostten nogal 25 cent per stuk.

Zo bereikte Japie de rietpoel.

Gelukkig stond er niet veel water, maar hij wist dat het verraderlijk was; er waren diepe plaatsen die weer overgroeid waren met een soort watergras, waar je zo in weg kon zakken. Voorzichtig peilde hij met de polsstok en sprong van het ene eilandje op het andere.

Het beste riet wordt er in de winter uit gesneden, maar er blijft altijd genoeg waardeloos spul staan als een geschikt schuilplaats voor de eenden en kleine vogeltjes, zoals rietmussen enz. In het midden was een soort eilandje, dat was vaste grond met er om heen wat waterwilg.

Nog één sprong en de jeugdige eierzoeker was op het eilandje, en juist trok hij de pols, die vasthaakte achter een wilgestruik, met een ruk naar zich toe, toen hij achter zich geritsel in het riet hoorde, en terwijl hij omkeek steeg kwakend een eend de lucht in.

Met kloppend hart zag hij de vogel na. Gelukkig hij vloog tegen de wind in, dat was het teken dat het beestje van z'n nest kwam.

Die wijsheid had hij ook van Vader.

In de richting waar hij de vogel had zien opstijgen, hij schatte ongeveer tien meter van hem af, ging Jaap aan 't zoeken. Het deerde hem niet meer dat z'n klompen water schepten. Hij zou nu eieren vinden, en dat vergoedde alles.

In het dichtbegroeide wilgegoed meende hij zo nu en dan al een nest te zien, maar 't bleek telkens wat bijeengewaaid riet te zijn. Steeds wijder werd de omtrek die hij afzocht. Vader had n.l. ook gezegd dat iedere vogel, als hij opgejaagd wordt, een eindje van het nest af loopt of zwemt, voor hij opstijgt. Daar moest Jaap dus rekening mee houden.

Maar hoe hij ook zocht, het vinden viel niet mee en hij meende toch zo zeker van zijn vondst te zijn. Enigszins teleurgesteld ging hij weer terug naar het eilandje.

Nee, opgeven daar dacht hij niet aan, al zou hij ook het hele riet- Hier moesten ergens eieren zijn. veldje moeten afzoeken.

Gelukkig, er kwamen geen andere eierzoekers op de poel af; hij had deze kans nog alleen. Maar waar moest hij nu nog zoeken; 't is toch eigenlijk te dwaas om helemaal aan de andere kant van de poel te zoeken. Zo ver ging zo'n eend toch niet van z'n nest weg.

Opeens kwam hij op een eigenaardig idee, waar hij zelf om lachen moest, maar hij wou toch zo graag die eieren vinden.

In z'n verbeelding zag hij weer de glundere gezichten van z'n broertjes.

Moeder zei vaak dat men om alle dingen moest bidden, en als God het wilde kreeg je het ook. Wat stond er ook op de tekst naast z'n bed: **Laat al uwe begeerten bekend worden bij God.**

Doch hier raakte Jaap toch een beetje mee in de war. Zou God het wel goed vinden dat hij dit weerloze dier z'n eieren ging ontroven? Nou... stelen... dat was het ook eigenlijk weer niet. Meester op school zei altijd: de dieren waren geschapen om de mensen te voeden. Immers ook de kippen werden de eieren afgenomen.

Nee, 't was toch ook zo gek nog niet, en Jaap kon zich er mee verenigen. Hij redeneerde z'n eigen bezwaren weer weg. Niet lang daarna zonk hij op z'n knieën, de pet voor de ogen en bad: **"Och Heere, laat mij toch deze eieren vinden en geef dat er voor ons elk één mag zijn, om Jezus' wil, amen."**

Hé, wat klonk dat vreemd hier in deze eenzame polder.

Een beetje beschaamd over zijn wonderlijk gedrag stond hij haastig weer op, ging weer aan het zoeken op dezelfde plek waar hij wel tien keer was geweest. Onder een wilgebosje ontdekte hij toch iets dat op een nest geleek, bedenkt met wat rietpluimen, die hij voorzichtig verwijderde. Daar zagen zijn verbaasde ogen een nest met lichtgroene eieren.

Met eerbied als waren het heilige voorwerpen nam hij ze één voor één en legde ze behoedzaam in z'n petje. Hij telde er acht.

"Dank je, Heere," stamelde hij, **"ook nog een voor 't breken."**

Zo vlug als z'n breekbaar vrachtje het toeliet is Jaap naar huis gehold en 'k hoefde U niet te vertellen welk een heerlijke Paasdag dat is geworden.

Jaap is nu 48 jaar, maar elk jaar denkt hij nog aan die avontuurlijke Paasmorgen terug.

Het heeft een stempel gezet op z'n verdere leven.

K. S.

POLSEN . . .

"Bij de rondvraag op de laatst-gehouden kerkeraadsvergadering in .... sprak de tweede praeses er zijn vreugde over uit dat Ds. .... aan een tweetal gemeenten die hem hadden gepolst voor een eventueel op hem uit te brengen beroep, had gezegd .... nog niet te willen verlaten."

Dit bericht heeft mij diep getroffen, bijna even diep als het de schapen van deze gepolste herder getroffen moet hebben. Wat zullen ze blij geweest zijn in die gemeente! Wat zal het schone gerucht zich snel hebben verbreid: — Heb je het al gehoord?: Onze dominee moet niets van polsen hebben; hij heeft de polsers een blauwtje laten lopen; hij blijft! Hij heeft zich niet laten bepraten. Hij gaat niet weg!

Nu had de dominee van die jubelende schare nog geen tweetal beroepen. Hij had er zelfs niet één. Maar als het polsen van een predikant een toespraak in de kerkeraadsvergadering uitlokt en een mededeling in de kerkbode, dan is het verschil tussen beroepen en polsen wel ongeveer weggevaagd.

Dit nu trof mij diep. Want ik ben nog een beetje van de oude stempel. Ik heb altijd het kerknieuws in Holland en hier op de voet gevolgd. Katrien zegt zelfs, dat het een hobby van me is. Ik probeer altijd mee te leven met beroepende gemeenten en beroepen dominees. Ook heb ik steeds diepe eerbied gehad voor het beroepingswerk, omdat ik geloofde, dat een beroepsbrief door Christus ondertekend was.

Maar thans doet het polsen zijn intrede. Dat is wat nieuws, dat ik nog maar niet zo kan verwerken. Daar moet ik wel eens even over nadenken.

Ik las laatst, dat onze tijd een tijd is van doelmatigheid. Trouwens, dat weet je ook wel, als je niet leest. Polsen past wel in deze tijd, want het is doelmatig. Hoe veel tijd gaat er niet heen met het maken van een tal, het beroepen, de bedenktijd; en dan komt er nog vaak een bedankje. In de weken van onzekerheid schrijven verschillende gemeenteleden de beroepen predikant, of hij alsjeblieft wil komen.

Wat een besparing van moeite, gebeden en postzegels, wanneer alle vraagtekens en onzekerheden worden weggenomen, doordat men van kerkeraadswege gaat polsen!

Die dominee uit het kerkbodebericht had twee polscommissies afgewezen. Dat was gemakkelijk voor hem en ook voor die commissies en hun kerkeraden en gemeenten. Want niemand zou er nu meer aan denken, om in zalige onwetendheid deze herder en leraar te beroepen met als gewis gevolg een bedankje. Minstens vier weken tijd had men hiermee gewonnen.

De polscomité's zijn natuurlijk onverdroten verder gereisd en hebben bij een andere pastorie aangebeld: — Of dominee een beroep van hun gemeente wel zou willen aannemen, pardon, overwegen.

— Ja, broeders, dat wil ik wel, heeft deze predikant wellicht geantwoord, en is vervolgens in het jaarboekje gaan bladeren, om te zien, hoe de gemeente er uit zag, welke collega's zijn toekomstige buren werden enzovoort. Terwijl de kerkeraad van de vacante gemeente, gehoord het rapport der commissie, ijlings en met goed gevolg de gelovigen ter plaatse heeft voorgesteld, deze herder te beroepen. De gemeente weet het nu: —

IMMIGRANTEN-MIJMERINGEN

Over een maand of wat hebben we weer een dominee. — Maar als hij eens bedankt? — O, dat doet ie niet, want hij is gepolst! Men geeft de pastorie een nieuw verfje, want binnenkort is in de vacature voorzien. Ja, het is alles zeer doelmatig.

Het kerknieuws zal er straks ook wel anders uitgaan zien. Tot nu toe waren er vier afdelingen: TALLEN, BEROEPEN, AANGENOMEN, BEDANKT. De laatste zal vervallen, omdat polsen bedanken voorkomt. Men krijgt nu de volgende: GEPOLSD (M.R.), GEPOLSD (Z.R.), TALLEN (voor het geval dat meer dan één dominee met succes is gepolst), BEROEPEN, AANGENOMEN.

(M.R.) betekent: Met Resultaat; (Z.R.) beduidt: Zonder Resultaat.

Voor hen, die het polsnieuws goed bijhouden, hebben de kolommen BEROEPEN en AANGENOMEN geen attractie meer. Ze zijn evenwel nog van nut voor degenen, die wel eens een krantje overslaan.

Als de doelmatige en tijd sparende pols-methode ingang vindt, zal er dus een grote omwenteling plaats vinden in het beroepingswerk.

Volgens het kerkbode-bericht is die omwenteling al aan de gang.

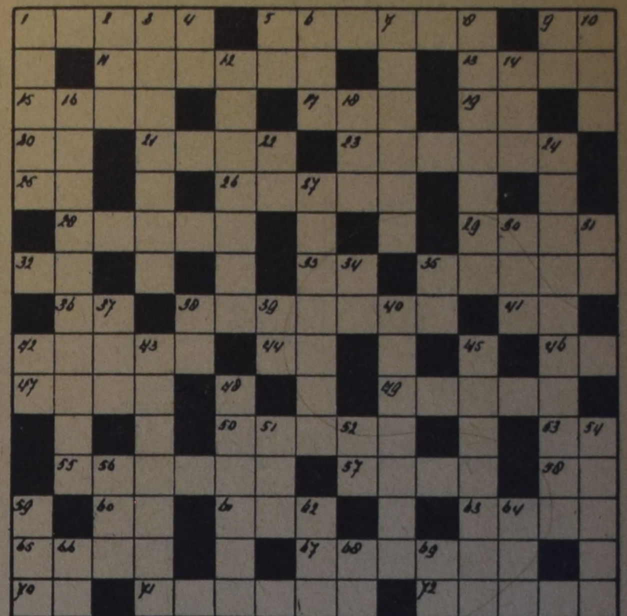
Hoe meer ik erover nadenk, hoe meer ik er van griezel.

Ik ben tegen deze pols-methode.

Waarom? Och, ik ben maar een simpele timmerman en ik weet niet zoveel van kerkrecht af, maar ik ben er tegen, omdat ik geloof, dat Christus bij het beroepen van een dienstknecht een herdersstaf uitreikt en niet een polsstok....

Arie.

KRUISWOORDRAADSEL

Horizontaal: 1. inhoudsmaat; 5. aan land gaan; 9. zangnoot; 11. vuurmaker; 13. land in Azië; 15. hinder; 17. krantenjongen; 19. vogelprodukt; 20. kindergroet; 21. nobel; 23. opgewekt; 25. goud (Frans); 26. godsdienst; 28. trillend geluid; 29. soort salaris; 32. rivier in Azië; 33. onmeetbaar getal; 33. kleur; 36. ambtshalve (Lat. afk.); 38. ontvangdraad; 41. pers. voornaamw.; 42. deel v.d. dag; 44. reeds; 46. zangnoot; 47. meisjesnaam; 49. meisjesnaam; 50. deel van het jaar; 53. dierengeluid; 55. lichaamsorganisme; 57. regel; 58. verlaagde toon; 60. deel v.d. bijbel; 61. langs; 63. lucht (Duits); 65. twist; 67. lichtloos; 70. deel van de dag (afk.); 71. plaats in Frankrijk; 72. bevestigingsmiddel.

Verticaal: 1. overschot; 2. wandversiering; 3. rondraaien; 4. voegwoord; 5. frans lidwoord; 6. op de wijze van; 7. vorm van dromen; 8. zeer kleine; 9. kindergroet; 10. gewicht; 12. zeuren; 14. meisjesnaam; 16. trillende beweging der aarde; 18. militaire opleidinsschool (afk.); 22. soort onderwijs (afk.); 24. terugtredend; 27. met een lepel opscheppen; 30. lichaamsdeel; 31. en andere (afk.); 34. voorzetsel; 35. voorzetsel; 37. kledingstuk; 38. de somma van; 39. zoals de akten getuigen (Lat. afk.); 40. opschrijven; 42. de somma van; 43. evenmensen; 45. ordenen; 48. vast blijven zitten; 51. bijbelse naam; 52. meisjesnaam; 54. bloem; 56. klein takje; 59. eerste vrouw; 62. groet; 64. voormalig eiland; 66. titel (afk.); 68. herkauwer; 69. vogel.

OPLOSSING IN ONS VOLGEND NUMMER

Book Reviews

CANADA
by Jean Bruchesi.
Ryerson, Toronto. $5.95.

Een vertaling uit het Frans van Le Canada, dat geschreven werd voor de in Parijs uitgegeven reeks Merveilles de la France et du Monde. De schrijver is een Frans-Canadees en dat dit boek geschreven werd voor een Frans publiek maakt het helaas minder aantrekkelijk voor lezers, die niet-Frans en niet-Rooms Katholiek zijn. Er wordt vrij veel aandacht besteed aan Frans Canada en de banden met Frankrijk en de R.K. kerk in Quebec. Maar is het niet zo, dat wij dat belangrijk deel van Canada en Canada's geschiedenis als regel veel te weinig aandacht geven? Dan is hier een goede kans, om op prettige en boeiende wijze dat tekort aan te vullen. Bovendien wordt naderhand ook de Engelse geschiedenis van ons nieuwe land alle eer aangedaan.

Het boek bevat een unieke serie van 132 foto's die een beeld geven van Canada van kust tot kust. Jammer dat deze foto's typografisch "over-dramatised" zijn, waardoor ze een wat sombere indruk geven van dit toch zo kleurige en fleurige land. Ad. O.

A translation from Le Canada, which was written for French public. Our first impression is, that the part of France and Frenchmen in Canada's history is over-emphasized. But do we know enough of "French-Canada"? This well-written book offers us the opportunity to read the Canadian history from a different viewpoint. Many pictures show the Canadian scene from coast to coast. We regret that they are somewhat over-dramatised.

ONTARIO
by
Marjorie Wilkins Campbell.
Ryerson, Toronto. $4.00.

Tot haar 18de jaar woonde de schrijfster in West-Canada en wist ze van Ontario niet veel goeds. Dat schijnt naderhand radicaal veranderd te zijn want in dit reisverhaal door Ontario vertelt zij zoveel interessants en moois van deze provincie, dat de inwoners zelf de oren bijna gaan tuiten. Op haar reizen door de provincie komt zij vele monumenten uit Canada's geschiedenis tegen, en de beschrijvingen die zij daarvan geeft maken dit boek zeer interessant, ook voor de bewoners van de andere provincies. Af en toe ligt de reclame er wat te dik boven op, als in een folder van een touristencentrum.

Enkele opmerkingen, b.v. over de "saaie zondag" in Toronto e.d. hadden beter achterwege kunnen blijven (p. 12). Het boek heeft 220 pagina's en is geïllustreerd met kaartjes en foto's. Ad. O.

By motor car and train, by boat and by air, the author covers the province of Ontario, and reports in a charming manner on what she has seen and heard. This makes it an interesting book for the tourist as well as for the people who call Ontario home. Some remarks like on page 12 concerning Sabath observance in Toronto should not have been included in this excellent book.

EN NOG ZINGT DE LEEUWERIK
door
M. A. M. Renes-Boldingh.
Uitg. Callenbach, Nijkerk.
f 5.80.

Dit boek neemt met ere een plaats in onder de Nederlandse Christelijke romans. De namen van schrijfster en uitgever doen niets anders verwachten. Ook het onderwerp is ons tamelijk vertrouwd. Het is nl. een streekroman van Ameland, met de bekende figuren van zwervende schippers met sterke, geduldige vrouwen, spoken op het wad en stormen op zee.

De eerste hoofdstukken van het boek zijn niet de sterkste. Het is alsof de schrijfster pas op gang komt als de jonge vrouw, die zelf haar leven leiden wil, de glans van de jonge liefde geheel verloren heeft. Hier verliest het verhaal de gewild-amusante toon en gaat verder met de warm-menselijke tekening van de strijd tussen goed en kwaad, liefde en haat onder mensen die gewend zijn, hun gevoelens te verbergen, maar hunkeren naar veiligheid en blijdschap in het vaak zo moeilijk bestaan van de eilandbewoners. Een boeiend boek, keurig uitgegeven dat ook in Canada een goede ontvangst verdient. Ad. O.

Thine IS THE KINGDOM

by James H. HUNTER

(57)

The detective took it. It looked for all the world like one of the perpetual caienders insurance companies sometimes give their clients. Both wheels contained the alphabet, the outer and larger wheel in reverse. This was used as the plain text circle. The inner one was used to set up the code. If the code was "D" or any other letter, that letter on the inner circle was placed under the "A" of the outer circle. The message was then encoded and sent out. If the receiver knew the code and had one of the wheels the message could be decoded immediately. Without the code letter of wheel it might take a long time.

"Do you wish me to keep this?" asked MacKellar.

"If you wish. Or perhaps it would be better to leave it here. We don't want them to know we have the wheel,"

"Does the F.B.I. think this is what they are using?"

"They are sure of it. Of course, it may not be as simple as it appears. The thing admits of a multitude of complications with substitutions and double substitution ciphers that might take a cryptographer to break. I feel, however, that if we can get hold of the message, say, for the meeting in Muskoka, it will be in simple code and easily read by the wheel. The F.B.I. have made copies of it, and sent a number to Commissioner Forrest for judicious distribution to the various offices of the R.C.M.P. It is almost certain Vasiloff has a supply of these and will furnish each of the comrades in the inner circle in Canada with one if he has not already done so. I hardly think he has or Dr. Tresham would have received one. I would not be surprised if these go out very soon."

"Neither would I."

There was a crash of thunder an with it came the rain.

"That is a million-dollar rain," said MacKellar, "if it only lasts for an hour or two. I think I'll go downstairs to the cafetaria, gobble a sandwich and then toddle round to the police court. Comrade Jenner is up this afternoon."

"Will you be required to give evidence?" inquired Stone.

"No, the city police will handle that. I want Jenner to see me there, however. He labors under the delusion I can advise the judge to give him the 'cat', and if I don't say anything he may 'sing' me a little lullaby after the trial. Just of bit of psychology."

MaocKellar sat at the police table in full view of Jenner. The prisoner gazed fearfully on him during the proceedings. He seemed to heave a sigh of relief when he was sent to reformatory for one year determinate and one year indeterminate. The detective followed him down to the cells in the court house where he would await transportation to the jail. Jenner was almost maudlin.

"Thank you, sir," he said, gripping MacKellar's hand. "You said nothing about the 'cat.'"

"Not a word. I hope you are grateful!"

"I am, sir."

"Prov it!"

Jenner was silent for a little. "All right," he said at last. "Did you see the man with the black hair, the thick lips and the bulging eyes who sat in the back row of the crowded courtroom?"

"You mean Tony Salvani, the Cincinnatti goon and former hatchet man for Al Capone?"

Jenner stared at the detective in amazed wonder. "You know him?" he croaked.

"Sure I know him. That's my unfortunate business to know crooks and hoodlums. What about him?"

"Watch your step, Inspector. He has been imported by Borovitch for the one specific purpose of bumping you off. And I think he is waiting for you outside the City Hall. Don't ask me how I know. He gave me the signal in the courtroom."

MacKellar knew the man was speaking the truth. "How does he expect to escape after my—er—liquidation?"

"There is a get-a-way car with two men in it parked round the corner on Bay Street."

MacKellar left the cell and crossed over into the detective department. Five minutes later two police cars parked themselves one ahead and the other behind the car with the engine running on Bay Street. Three men got out of each and stood on either side of the escape car. One of them opened the door.

"Get out with your hands in the air!" was the curt command.

"But, but—"

"No buts! Get out, and take a walk!"

The police took no chances. The two badly scared men were handcuffed together and each to a policeman. They had reason for their fear, not because of the arsenal the car contained, but because of the fingerprints that would be taken and sent to Washington. New York state still had capital punishment. I twas just about the same time that Inspector MacKellar walked up behind Tony Salvini and jerked out the hand he had in his pocket. "I'll take that gun, Salvini, and we'll just walk back into the city Hall. There is not the slightest use your trying to get away while I hold your arm, for at the first attempt I'll break it like a rotten stick."

Salvini turned a yellowish green. He knew that the fingers that could tear a Toronto telephone directory in two with the greatest of ease were quite capable of executing this threat.

The rain had stopped when Inspector MacKellar left the City Hall and walked down Bay Street to his office.

"Not a bad afternoon's work," he said to Superintendent Stone when he returned. "What do you say if we run out to the golf club and see if we can beat old man par?"

"That's a good idea!" said the chief with a grin.

The room clerk at the Royal York Hotel shook his head. "I am afraid we have no one registered by that name, Inspector MacKellar."

"I did not expect you would," said the detective jovially. "My friend likes to play a little game with his comrades and go incognito—like a certain king of Scotland of whom you have no doubt read in your adolescence—so that he may better find out what his friends think of him. He came in from Ottawa on the midnight plane yesterday—tall, thin, black hair, black eyes, speaks with a guttural accent."

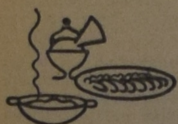
"Oh, you mean Dr. A. B. Brandt, of New York City."

"That's the laddie! Just give me his room number, Tom, and you needn't tell him I'm coming up. I'd just like to surprise him. He loves to be surprised."

The clerk, who was well known to the detective, grinned. "He is on the six floor, and his number is 666."

"Ah," said MacKellar, "is this predestination, fate or coincidence, Tom? You are a wise man. Here is wisdom. Read the thirteenth chapter of the Apocalypse, Tom, and the eighteenth verse, and when I see you again, read me the riddle of Dr. Brandt alias Ivan Borovitch." With a cheery wave of his hand, MacKellar left the bewildered clerk to ponder the ways of police officers and the mystery of the man in 666.

(To be continued.)

Recepten voor een feestelijke tafel

Warme beschuitpudding met Amandelen

10 beschuiten
3 dl. melk
4 eieren
4 eetlepels suiker (afgestreken)
wat kaneel of geraspte citroenschil
1 eetlepel boter
75 gram amandelen, gepeld en gehakt.

Besmeer een warme puddingvorm met boter en bestrooi hem daarna met fijn beschuitkruim.

Breek de beschuiten in stukjes.

Doe deze in de warme puddingvorm telkens afgewisseld met gehakte amandelen.

Klop de eieren met de kaneel en de suiker en de koude melk. Giet dit mengsel over de beschuiten in de vorm, maar vul de vorm niet verder dan voor ruim 2/3. Zet de pudding in een pan met water, zó dat het water even onder de sluitrand blijft. Kook de pudding ± 1½ uur.

Stort dan de pudding op een warme schotel en geef er bessensapsaus bij.

Bessensapsaus

2 dl. bessensap
2 dl. water
stukje pijpkaneel (stick cinnamon) of een stukje citroenschil
2 lepels aardappelmeel
6 lepels suiker

Breng de bessensap met het water en het smaakje langzaam aan de kook. Bind de vloeistof met het aangemengde aardappelmeel en laat de saus even doorkoken. Maak de saus op smaak met de suiker en verwijder het smaakje.

Tomaten met rijst en kaas

3 ons rijst
6 dL water
zout
1 lepel boter
2½ lepel bloem
2½ dL melk
1½ ons geraspte kaas
8 tomaten
peterselie

Was de rijst, laat ze goed uitlekken. Breng het water met zout aan de kook en kook hierin de rijst gaar. Smelt de boter in een kleine pan, voeg de bloem toe en roer tot alles één geheel is. Schenk bij kleine hoeveelheden onder goed roeren de melk erbij en roer de saus goed glad. Voeg hierbij het grootste gedeelte van de geraspte kaas en maak de saus op smaak met peper en zout. Roer de kaassaus door de gare rijst.

Was de tomaten, snij ze in plakken en strooi ze met iets zout en peper. Smeer een vuurvaste schotel van binnen met boter. Leg laag om laag de rijst en de plakken tomaat erin.

De bovenste laag moet tomaat zijn. Bestrooi dan de bovenste tomaten laag met de rest van de geraspte kaas en laat er in een matig warme oven een lichtbruin korstje op komen. Bestrooi de schotel dan met wat fijn gehakte peterselie.

Bananen dessert

3 bananen, geschild en in plakjes gesneden
3 eiwitten (niet geklopt)
2 eetlepels suiker
1 theelepel vanille extract
½ cup slagroom (geklopt)
¼ theelepel zout
18 koekjes (lange vingers)
iets geraspte nootmuskaat

Doe de gesneden bananen, de eiwitten, het zout, de suiker en de vanille in een kom en klop dit mensel stijf. Schep er dan zeer luchtig de slagroom door.

Zet langs de rand van een hoog glas 3 koekjes vul het glas met het bananenmengsel en garneer de bovenkant met zeer weinig geraspte nootmuskaat.

HAM OMELET

4—6 eieren
½ cup witte saus (gemaakt van boter, bloem en melk en iets zout)
2 lepels boter of margarine
wat fijn gesneden ham
⅛ theelepel zout
⅛ theelepel peper

Kop de eieren met de saus, het zout en de peper. Smelt de boter of margarine in een koekepan en laat ze lichtbruin worden.

Doe dan het eimengsel in de pan. Licht met een pannekoeksmes de omelet telkens iets op aan de kanten tijdens het bakken zodat het vloeibare gedeelte op de bodem van de pan vloeit en ook gaar wordt.

Is de omelet gaar, strooi er dan de fijngesneden ham overheen. Vouw de omelet dubbel en leg de omelet op een warme schotel.

In plaats van de ham over de omelet te strooien kan met deze ook door de eimassa roeren voor het bakken.

Women's Corner

Editor: Mrs. C. WITT
R.R. 4 — Trenton, Ont.

GEBED VAN EEN HUISVROUW

Heer van de kleine dingen ,waar 'k geen tijd heb [om te zijn,
een weldoend heilige, of in de schemerschijn
te waken in Uw dienst, de hemel te bestormen,
Wil mij in mijn gewone werk toch tot een [heil'ge vormen!

Heer van de kleine dingen, die 'k U breng als [offerande
(het werk van elke dag in mijn verruwde handen)
de vraag naar 't ene nodige, wil die zó in mij wekken,
dat ik nog bidden kan ook onder 't tafeldekken.

Aanvaard mijn ruwe handen, want ze werken [zo voor U.
Mijn huis wordt mij een instrument, o, hoor de [tonen nu,
die 'k in mijn werk probeer te brengen, U ter eer,
Hoor de muziek, die ik bedoel, o, Heer!

Hoewel ik Martha's handen heb, heb ik Maria's geest;
als ik de schoenen poets, zie 'k Uw sandalen 't meest.
Ik mijmer, hoe ze onz' aard betraden, zo vaak [k' de vloeren doe,
Aanvaard deez' meditatie, Heer, voor meer ben [ik te moe.

Mijn nachtgebed doe ik alvast bij 't avond- [afwaswerk,
en meestal ben ik dan erg moe — het hart, dat [schoon en sterk
vol ijver 't ochtendwerk begon, is lang voor mij [ter rust.
Maar leer mij, naar Uw voorbeeld Heer, mijn [werk te doen met lust.

Mijn ochtendbede zeg ik 's nachts, als is het nog [wat vroeg,
Maar bij het opstaan, Heer, is er meteen weer [werk genoeg.
Soms voel ik mij in bed nog in mijn keukenkleren,
God, laat Uw assepoester niet te veel ontberen!

Verlicht mijn keuken met Uw vree, verwarm [haar met Uw gloed,
Vergeef mijn tobben, Heer, en zorg, dat niets [mij mopp'ren doet.
en maak mij overtuigd, tevreden met mijn lot,
dat ook uit Nazareth iets goeds kan zijn voor God!

Dit gedicht kreeg ik enige tijd geleden toegestuurd door ene vriendin uit Holland. Naar ik meen, heeft het in "de Elisabethbode" gestaan, maar wie de dichteres is is mij niet bekend. Het heeft mij zeer getroffen, en ik geloof, dat het wel juist vertolkt, wat wij huisvrouwen vaak denken. Wat is ons leven niet dikwijls een aaneenschakeling van kleine plichten, kleine vreugden en moeilijkheden. Wij hebben ons dagelijks werk meest op de achtergrond, en vooral hier in Canada hebben we het toch zó druk! We moeten ons weer helemaal inwerken in ons nieuwe vaderland, en dat is zeker geen gemakkelijke taak.

We moeten onze man steunen in zijn dagelijks werk, en op de hoogte blijven met het leven van onze kinderen hier op school. En alles is zo verschillend van hetgeen we achterlieten. Nee, het is zeker niet gemakkelijk een goede emigrantenvrouw te zijn!

Daarom is het ook zo nodig, dat we elkaar steunen en sterken, en waar kunnen we dat beter doen dan op onze vrouwenverenigingen. Daar kunnen we samen Gods Woord bespreken en met elkaar van gedachten wisselen. God geve ons de kracht, om ook in Canada van Hem te getuigen, en van onze Heere Jezus Christus die gestorven is aan het kruis, en opgestaan uit de doden. Alice.

TRENTON LEAUGE OF CHR. REF. LADIES AIDS

In de stormachtige week van 20 Februari werd een vergadering van de afgevaardigden van de Trenton League gehouden.

De vergadering werd geleid door Mrs. J. Westerhof, Presidente van de League.

Er waren afgevaardigden gekomen van al de aangesloten verenigingen, behalve van Lindsay; 29 ladies, die 12 verenigingen vertegenwoordigden.

Het stemmen voor bestuursleden nam het grootste gedeelte van de morgenvergadering in beslag. We kregen drie nieuwe bestuursleden — Mrs. J. Betten, die Vice Presidente werd, Mrs. J. Vander Vliet, secretaresse, en Mrs. P. Jonker, algemeen adjunct. Ook werd een nieuwe *District Secretary* gekozen, en wel Mrs. J. Uitvlugt, die de plaats inneemt van Mrs. H. Moes, die naar British Columbia vertrokken is.

Trenton's koks zorgden voor een keurige maaltijd en de dames hebben genoten, ook van de gezelligheid in de pauze.

In de middagvergadering werden plannen gemaakt voor de Voorjaars Toogdag. Die zal gehouden worden, D.V., op 1 Mei, in Trenton. De Bowmanville verenigingen brachten een verzoek in om ook eens in hun kerk te vergaderen, maar daar Trenton het centrum van de League is, acht men het toch niet wijs om zo ver van het centrum te vergaderen. Ds. De Jager van Brockville werd verzocht als spreker in de namiddag vergadering. En in de morgen vergadering zal Mrs. C. Vos van Belleville een inleiding geven over "De Zin der Wereld". Het werd besloten om de collecte te houden voor de Recruitment Fund van de Ontario Alliance of Christian Schools — hetwelk zorgt voor de training van Christian Teachers.

Toen luisterden we met aandacht naar een korte inleiding van Mrs. Van Steenbergen over "Zou het wenselijk zijn dat een "Federation Board" in wezen geroepen werd?" Dit vraagstuk is van belang omdat de drie Districten samen werken in verschillende dingen, en het moeilijk is om de gehele besturen van de Districten telkens bijelkaar te roepen. Dat kost tijd en geld. Een "uitvoerende commissie", van hoogstens 6 leden, 2 uit ieder District, zou veel van dit werk kunnen verrichten schriftelijk, maar ook nu en dan eens een Board Meeting te beleggen. Een flinke discussie volgde.

Er werd ook op aangedrongen dat de afgevaardigden van de League, de rapporten van algemeen belang die in Women's Corner verschijnen, meenemen en voor lezen op de verenigingen. En allen moeten zo mogelijk Calvinist-Contact lezen. Daar hebben we ons eigen hoekje, met veel wat van belang is voor ons verenigingsleven. We hebben nog geen eigen Vrouwenblad. Dat is ook een ideaal voor de toekomst.

Dus, dames, van de Trenton League, en anderen die kunnen komen, we verwachten jullie op onze Toogdag van 1 Mei.

Mrs. Witt, Alg. Adj.

NIEUWS UIT BRITISH COLUMBIA

SMITHERS. - Hier is dan weer eens een berichtje uit het verre westen. De winter welke bijzonder zacht was is haast over. Het is maar een paar keer "below zero" geweest en dat is voor deze streek een bijzonderheid. Met onze vereniging gaat het ook goed. Er zijn nu 35 leden. De bazaar, die op 5 Februari gehouden is, ten bate van de nieuwe kerk, heeft $ 600 opgebracht. De schetsenbundel vinden we nogal moeilijk, zodat er meestal een vrij onderwerp gehouden wordt. De bronnen voor de schetsen vormen wel de grootste moeilijkheid.

Tot slot nog een verzoek. Zou u voor ons een reglement voor de vrouwenvereniging hebben? We hebben het tot nu zonder gedaan, maar het voldoet niet. We dachten dat een van de Leagues in Ontario wel een voor ons had. Bij voorbaat onze hartelijke dank.

Namens de Vrouwen Vereniging "Be a Blessing".

Mrs. Valk, Sec.

Ik heb Mrs. Valk een reglement gestuurd. Ik hoop dat het van dienst zal zijn voor het maken van een eigen reglement.

Het is spijtig dat de bronnen voor de Brieven van Petrus en Johannes niet te krijgen waren. Toch zijn er wel enkele te krijgen. De korte verklaring hebben we hier. En de Paraphrase van de Brieven van Petrus. En ik heb gehoord dat er een prachtige bundel met korte uitleggingen te verkrijgen is, "De Bijbel Toegelicht voor het Nederlandse Volk".

Het nemen van vrije onderwerpen lijkt mij niet zo goed. Men neemt dan meestal een stukje geschiedenis, misschien een oude inleiding nog uit de meisjesjaren, en dan komt men niets verder in de studie van Gods Woord. Een gehele brief, of een evangelie helemaal door te gaan, verrijkt onze kennis en liefde voor Gods Woord. Als er een Schetsboek No. 2 verschijnt, zullen er meer schetsen over geschiedenis in zijn. De brieven zijn altijd moeilijk, niet waar? Mrs. C.W.

S. BURNABY. - Wij hebben hier bloeiende vrouwenverenigingen, en hopen straks, in 't najaar met elkaar uit de omgeving te vergaderen; en dan een League te vormen. We wilden graag weten welke leiddraden er verschenen zijn. Mrs. A.L.

Wat is dat een goed bericht, dat jullie daar ook een League willen vormen. God zegene jullie pogingen! U weet nu wel wat van de Schetsenboekjes af is 't niet? Mrs. C.W.

STRIJD OM HET PAASFEEST

in de eerste Christengemeenten

Kerstmis kan op elke dag van de week vallen, maar Pasen en Pinksteren vieren wij steeds op zondag. Hoe komt dat toch?

Voor Pinksteren is de vraag spoedig beantwoord. Het woord Pinksteren zelf toch betekent niets anders dan: vijftigste dag. Wij vieren dit feest steeds zeven weken na Pasen en als Pasen dus op een zondag valt, is dit met Pinksteren automatisch ook het geval. Een andere vraag is echter, hoe het dan met het Paasfeest zit.

Jezus Christus is op de eerste dag van de week opgestaan uit de doden. Van het begin af hebben de eerste christengemeenten de Zondag de dag des Heren genoemd. En omdat het feit van de opstanding van Christus voor kerk en wereld beide — of men het nu wil erkennen of niet — van de meest fundamentele en centrale betekenis was, om die reden hebben de christenen der eerste eeuwen van onze jaartelling ook **wekelijks** dat opstandingsfeit herdacht.

Met andere woorden: het was èlke Zondag Pasen. Pasen was een wekelijks terugkerend feest en de jáárlijkse viering ervan stamt pas uit later tijd.

Uiteraard droeg de Zondagsviering in die eerste eeuwen uitgesproken een karakter van vreugde. De Heer was immers waarlijk opgestaan! Annex daarmee was de viering van de Vrijdag als een dag van diepe ernst. Dan immers dacht men speciaal aan het lijden van Christus en aan zijn kruisdood, evenals op Woensdag aan het besluit van de joodse Raad om Christus te doden. Die dagen begonnen de christenen met vasten en met gebed. Zij dachten aan hun zonden en rustten zich door veel bidden toe tot de dagelijkse strijd tegen de zonde, de wereld en het eigen boze vlees.

Het jaarfeest

Voor het oude volk Israël begon het paasfeest op de 14de Nisan, de lentemaand en de eerste maand van het Israëlitische jaar. En het lag dus voor de hand, dat de Zondag, die op of omstreeks deze datum viel, in de nieuwtestamentische periode een eigen accent, een extra-paas-accent, kreeg. De nieuwtestamentische kerk was immers de voortzetting van die van het oude verbond en uit heidenen èn Joden vergaderd.

Strenger was dan in de voorafgaande dagen het vasten, groter op de Zondag de paasvreugde. Zo ontstond langzamerhand de jaarlijkse viering van het paasfeest. Maar een bijkomend gevolg was helaas, dat in de loop der eeuwen het paaskarakter van èlke Zondag voor het besef van de christelijke gemeenten steeds meer verloren ging.

In de kerken van Klein-Azië heerste een afwijkend gebruik ten aanzien van de viering van het paasfeest. Streng hield men hier vast aan de datum van de 14de Nisan. Of deze nu op een Zondag viel dan wel op enige andere dag van de week, maar Pasen vierde men, in het voetspoor van de oude vaderen, op de 14de Nisan.

Strijd tussen oost en west

Legde men dus in het westen, onder aanvoering van Rome, het accent volledig op de da~ de eerste dag van de week, de opstandingsdag, de dag des Heren, in het oosten hechtte men zeer sterk aan de **datum**, de 14de Nisan, die voor oud-Israël was voorgeschreven. In de tweede helft van de tweede eeuw ontstond over dit punt een zware strijd tussen oost en west, een strijd die de kerken vele jaren lang in ernstige beroering heeft gehouden.

Behalve de kwestie van dag en datum was een bijkomend verschilpunt de tijd van het vasten. In het westen herdacht men speciaal op Vrijdag het lijden en de dood des Heren en men onderhield het vasten tot het hanengekraai de Zondagmorgen, de opstandingsmorgen, inluidde. In het oosten hield men vast aan de gedachte, dat Christus op de avond vóór het joodse paasfeest was gestorven, vierde op de 14de Nisan het lijdenspascha, bleef vasten tot 3 uur 's middags (het moment van het sterven van Christus), vierde dan liefdemaal en avondmaal (in de plaats van de joodse paasmaaltijd) en hield op de 16de Nisan het opstandingspascha.

Polycarpus en Anicetus

Omstreeks het jaar 160 bracht bisschop Polycarpus van Smyrna (Klein-Azië) een bezoek aan de bisschop van Rome, Anicetus. De beide heren hadden wel een en ander met elkaar te bespreken, maar speciaal ook de paaskwestie kwam aan de orde van behandeling.

Polycarpus beriep er zich op, dat hij nog met de apostel Johannes het paasmaal had gehouden. Anicetus daarentegen wees op de overlevering van de kerk. En geen van beiden wist de ander te overtuigen. Maar men scheidde gelukkig niet met hete hoofden en koude harten. Men boog voor elkaars overtuiging en ten teken hiervan liet Anicetus in zijn eigen kerk door Polycarpus het avondmaal bedienen.

In het jaar 190 of even later brak de strijd echter opnieuw uit en thans in alle felheid. Bisschop Viktor van Rome leefde al sterk in het bewustzijn, dat zijn kerk het primaat had, de eerste plaats innam onder al de kerken en zeker stond boven de kerken van het oosten. Hij wilde deze laatste dwingen, zich bij de viering van het paasfeest te schikken naar en te houden aan de gewoonte van het westen. Hij stelde zich in verbinding met andere landskerken. In Palestina, Pontus, Gallië, Osroëne, in Alexandrië, Corinthe en Rome werden synoden gehouden, op welke de gewoonte van het westen met betrekking tot de paasviering tot de juiste werd verklaard.

Verzet van het oosten

Daarop liet de grijze bisschop van Epheze, Polycrates, in naam van alle kerken van Klein-Azië een schrijven uitgaan, waar hij zich in beriep op grote voorvaders als de apostelen Philippus en Johannes, op Polycarpus, Thraseas, Sagaris, Papirius en Melito. Al deze bisschoppen en martelaren hadden het paasfeest op de 14de Nisan gevierd. Hij, Polycrates zelf, kon in de Heilige Schrift ook niet anders vinden dan dat het zo moest zijn en tenslotte moest men Gode meer gehoorzaam zijn dan de mensen.

De felle Viktor, verbitterd door deze tegenstand, verklaarde de oosterse kerken voor bijgelovig, verbrak eenvoudig de gemeenschap met hen en trachtte de andere kerken te bewegen hetzelfde te doen. Dit ging echter vele bisschoppen te ver. Ireneüs van Lugdunum richtte een waarschuwende brief tot Viktor. Hij wees er op, dat er weliswaar verschil in praktijk was tussen oost en west, maar beklemtoonde vooral de overeenstemming omtrent de heilsfeiten en de eenheid in geloof tussen beide groepen van kerken. Hij herinnerde er Viktor aan, dat ook tijdens diens voorgangers het verschil al had bestaan, maar dat toen desondanks beide groepen van kerken in vrede naast elkaar hadden geleefd en ook onderlinge gemeenschap hadden geoefend.

En zo mislukte Viktors plan, de kerk van Rome te doen zegevieren over het oosten.

Het algemeen Concilie in 325 te Nicea gehouden, besliste tenslotte ten gunste van het westerse gebruik. Vele kerken in het oosten accepteerden dit besluit, ook al hielden anderen, die daarom Quartodecimanen (mensen-van-die-veertiende) werden genoemd, streng aan de oudtestamentische datum vast.

I.A.R.F.A. IN ALBERTA

The International Association for Reformed Faith and Action, Branch Alberta held a board meeting in Red Deer.

Our next Rally will be held on Labour Day Sept. 1st, 1958, instead of the traditional Nov. 11th.

It was agreed that Labour Day would be better than Remembrance Day, because of the weather conditions and also of the fact that many of our people cannot take off on Nov. 11th.

One of our main speakers will be Prof. Dr. H. Dooieweerd. He also will lecture at our study conference, which will proceed the Rally.

A Revue, writter by Rev. Dr. R. Kooistra about immigrant-life is in the making; it will be performed by the Calgary Drama Club.

Famous societies, clubs and choirs are invited to participate in the programme.

Among others a suggestion was to give more publishity through our Chr. press.

Mr. R. A. Siebring emphasized this matter and would like to see more coordenation among all groups interested, also in regard with the I.A.R.F.A.

Reports from the various Albertan Chapters of the I.A.R.-F.A. were discussed. It seemed after some years of hard work trying to get more interest in our association, that suddenly many become active and interested in organizing chapters etc.

Our next board meeting will also be held in Red Deer on May 1st, 1958.

Present were Mr. R. A. Siebring and Mr. N. Van Duivendyk representing district Central Alberta, Rev. Dr. R. Kooistra, rep. district Red Deer, Rev. B. Nederlof and Mr. A. P. Geisterfer, rep. district North Alberta.

There were no representatives from district South Alberta.

Anybody interested in our Alberta branch of the I.A.R.F.A., to join, or to organize local chapters (groups) etc. may obtain information by writing to

Mr. A. P. Geisterfer,
15966—106 Ave.,
Jasper Place, Alta.

C.L.A.-NEWS

BRAMPTON. - Our vice-president Mr. VanderPloeg opens and he especially greets Mr. Somerville, treasurer of the Trade local of Woodbridge Block Plant.

Incoming mail: Our Convention will be held in Hamilton on April 12th featuring a good speaker Rev. Davies and a banquet. Mr. M. Frankruyter will represent our local at the convention. From the local of Woodstock we received a letter in which they asked for exchange of information for the mutual benefit of the two locals. The board will decide about this matter.

Election: As our president Mr. Lise became member of the trade local and our vice-president has too much work at the present, both resigned, and elected as new board members are J. Kemper and C. Van Dijk, while Peter Faber is re-elected by acclamation. The president extends his thanks to our retiring president and welcomes the new boardmembers. In the meanwhile the "Big Boss" had come in and is given a sincere welcome by our president. Mr. Matthews, our guest speaker, is given the floor now. Speaker delivers his speech with the story of the prophet Amos in mind. It was not easy for Amos to be a social prophet among his people and it is not easy for the C.L.A. either to stand for social justice in our society. Our C.L.A. stands on two bases: 1) the vertical part of the cross being man's love toward God, and 2) the horizontal part being man's love toward his neighbour. Our C.L.A. is in the process of growing and therefore adjustments have to be made. Our union is not to remain a study and fellowship group, but has to become a real trade union. After his very good speech we have recess for a few minutes.

After recess different questions are answered by our speaker. In miscellaneous our retiring president Mr. Lise thanks the other board members for the fine cooperation and extends the wish that our C.L.A. may reach its goal. Mr. Matthews closes the meeting with prayer.

T.

AYLMER-ST. THOMAS

The Local Aylmer-St. Thomas held its annual meeting March 19th. Mr. Hofstee, the president spoke a word of welcome. Hereafter the Secretary gave his report and we heard that our local has 57 members.

The treasurer had good news as well: We have some money in the bank.

Next on the program was the voting for a new president. After three ballots Mr. Spiering was elected. When voting for a vicar Mr. Hiemstra was re-elected. Seven new members were welcomed. Convention news was briefly touched. Mr. Bod closed this meeting with prayer.

J.H.

CLA werd CCS

We hebben onze vereniging een andere naam gegeven. We zijn van mening dat we nog niet aan een C.L.A. toe zijn. Vandaar dat we onze vereniging genoemd hebben *Calvinistic Culture Society* (C.C.S.) Dit is niet een door ons verzonnen naam, maar in Canada en Amerika zijn er veel meer van zulke verenigingen.

Ons doel is naar een C.L.A. toe te werken door met elkaar de maatschapplijke en politieke problemen onder de ogen te zien en te bestuderen. We zullen ons ook met de politiek moeten gaan bemoeien zo langzamerhand. We groeien allemaal al aardig op het Canadese Staatsburgerschap aan. Sommigen onder ons zijn al zover. Ja, en dan mogen we ook stemmen, maar waarop? Zie hier een vraag die straks voor ons komt te staan. En daar zullen we nu met elkaar over gaan praten, met de Bijbel op tafel. We hebben nu ook een Bestuur gekozen.

Aldus luidt een mededeling in het kerkbulletin van de Chr. Ref. Church te Victoria, B.C.

Grootste Politieke Overwinning in Canada's Historie

Een overwinning van de Liberalen in deze verkiezing zou vrijwel iedere Canadees (behalve Pearson?) verbaasd hebben, maar die verbazing had nauwelijks groter kunnen zijn, dan die, welke veroorzaakt werd door de ongelooflijke overwinning behaald door de Conservatieven. Zoiets had men niet kunnen dromen, hoewel de verwachting, dat de Conservatieven een behoorlijke meerderheid zouden verkijgen, algemeen was.

Prime Minister Diefenbaker werd voor de microfoon geroepen en hij had er moeite mee, zijn gevoelen uit te drukken. Maar hij bleef de man die zoveel indruk op het Canadese volk heeft gemaakt; ferm in zijn uitspraken en eenvoudig in zijn succes. Het heeft velen goed gedaan hem te horen zeggen: "...we will rededicate ourselves to humble public service ... I speak with difficulties tonight ... I ask for your prayers ... only in Divine guidance..."

Zijn verslagen tegencandidaat, Lester B. Pearson, aanvaardde de keuze van "the people in their wisdom" naar hij zeide "without questions and without complaints". Maar wij hoorden anderen bezwaar maken tegen de "topzware" meerderheid van de Conservatieven, welke men openlijk "unfair" noemde vanwege het kiesstelsel, waardoor deze meerderheid zo onevenredig groot werd.

Wat is namelijk het geval? U kunt dat heel gemakkelijk zien op het hierbij afgedrukte statistiekje van de voorlopige verkiezingsuitslagen. Daar ziet U, dat de meerderheid van de Conservatieven in zetels veel groter is, dan in procenten van het aantal stemmen. Vorig jaar was dat ook zo. Toen had men zelfs de wonderlijke verhouding, dat de Liberalen de meeste stemmen kregen, maar de Conservatieven de meeste zetels.

Dat is voor ons, die een ander kiesstelsel gewend zijn, zo vreemd, dat wij het woord "unfair" in dit verband heel goed kunnen begrijpen.

Wij zullen niet proberen, in dit "laatste-nieuws-hoekje" van dit nummer een volledig overzicht te geven van de aspecten van deze verkiezingen. Gedurende de komende vier jaar zullen zich ongetwijfeld vele politieke situaties voordoen, die mede een gevolg zijn van deze verbazingwekkende verkiezingsuitslag of van het voor ons zo vreemde verkiezingssysteem in een districtenstelsel.

John G. Diefenbaker

"I ask for your prayers"

De overwinning van de Conservatieven was groter dan enig andere in de geschiedenis van Canada. Hetzelfde werd echter gezegd van de Liberale overwinning in 1949 onder St. Laurent. En dat is nog geen tien jaar geleden, waarmee bewezen wordt, dat het Canadese volk op politiek gebied wel bijzonder gemakkelijk overschakelt.

Wij geloven, dat dit een gevolg is van de principeloosheid der partijen, van het twee-partijenstelsel en in zekere mate van het districtenstelsel. Wat het twee-partijenstelsel betreft, dit wordt door vooraanstaande Canadezen toegejuicht als de ideale toestand op het terrein van de binnenlandse staatkunde. Vandaar een luid "Hosannah" over de verdwijning van de Social Credit fractie in het parlement. Wij betreuren dit verdwijnen, omdat wij het twee-partijenstelsel nog niet kunnen zien als het politieke ideaal. Ideaal is het eigenlijk alleen maar voor de vooraanstaande leden van de beide grote partijen, die in dit stelsel de meeste kans maken op een zetel of een regeringspositie.

Tenslotte, laat de Prime Minister van Canada niet tevergeefs hebben gevraagd om de voorbede van zijn landgenoten.

Ad. O.

RESULTAAT
Nationale Verkiezingen

Partij	10 Juni 1957		31 Maart '58	
	Zetels	Percentage	Zetels	Percentage
Progr. Conserv.	109	38½	209	54
Liberal	104	40½	47	33
C.C.F.	25	11	8	10
Soc. Credit	19	6½	—	2
Independents	6	3½	—	1
(vacant)	(2)		1	
	265	100	265	100

This is the C.B.C.

En dit is omroeper Earl Cameron, een veteraan-omroeper van de Canadese Nationale Radio-omroep en T.V. nieuws. Hij en velen van zijn collega's maakten het mogelijk, dat wij op de avond van de verkiezingsdag een overzicht hadden van de resultaten in geheel Canada. Toen in British Columbia de stemmen geteld werden bij het licht van een in de Stille Oceaan verdwijnende zon, lagen vele bewoners van de Atlantische kusten al lang op één oor, maar over het gehele land waren er ook tienduizenden, die met belangstelling luisterden naar het steeds boeiende nieuws en commentaar van een nationale verkiezing, op een bewonderenswaardige manier verzorgd door de werkers van pers, radio en televisie. Dat was goede journalistiek.

Kerknieuws

REF. CHURCH

Aangenomen naar Hamilton, Ont. Rev. John Bekkering te Muskegon, Mich. U.S.A.

CANADIAN REF. CHURCHES

Beroepen te Homewood, Man. Ds. J. Mulder te Gees, Dr., Ndl.

CHR. REF. CHURCH

Beroepen te Lindsay, Ont. Dr. W. H. Velema te Eindhoven, Ndl.

Beroepen te Pembroke, Ont. Rev. P. Schrotenboer van Ottawa.

Tweetal te Bowness, Alta, Rev. D. J. Scholten te Lethbridge en Rev. B. Den Herder te Lacombe, Alta.

Aangenomen naar Abbotsford, B.C. Rev. Titus Heyboer van South Olive, Mich.

Bedankt voor Medicine Hat, Alta, Rev. D. J. Scholten van Lethbridge, Alta.

Bedankt voor Ladner, B.C. Rev. J. H. Steenwijk van Muskegon Heights, Mich.

Bedankt voor Lindsay, Ont. Dr. W. H. Velema te Eindhoven, Ndl.

EDMONTON. - Een evangelisatiecampagne werd alhier gehouden van Maandag 3 Maart tot Vrijdag 7 Maart. Vijf en twintig personen gaven gehoor aan de oproep om deel te nemen aan een huisbezoek-actie bij buitenkerkelijke Nederlandse gezinnen. Ongeveer 35 gezinnen werden bezocht en tien gezinnen daarvan namen onmiddellijk daarna deel aan de kerkdiensten. Anderen beloofden hetzelfde te doen.

REV. DE KOEKKOEK MET EMERITAAT

De in West Canada (en ook in Oost) zo welbekende predikant van de Chr. Ref. Church, Rev. Paul De Koekkoek, thans te Zillah, U.S.A. is met ingang van 1 Juli a.s. eervol emeritaat verleend. De Canadese kerken hebben veel aan hem te danken. Bijna al de kerken van de Chr. Ref. Church in Zuid B.C. zijn onder zijn leiding tot stand gekomen. Momenteel werkt Rev. De Koekkoek weer in Canada, nl. in de Bethel Chr. Ref. Church van Vancouver.

Als oprichter en redacteur van "The Canadian Calvinist", een van de voorlopers van Calvinist-Contact heeft Rev. De Koekkoek ook zeer verdienstelijk werk gedaan voor de Chr. pers in Canada.

CLASSIFIED ADS

ARE EASY AND NOT EXPENSIVE

Pay your advertisement when you send it in. See our new standard-rates below:

— — —

Birth-announcements	$ 2.50
Engagement-announcements	$ 2.50
Marriage and anniversaries	$ 3.50
Notifications of death	$ 3.50

— — —

"For Sale" and "Want" advertisements up to 40 words $ 2.00

For every word more 5¢

For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

— — —

Our weekly, "Calvinist Contact" is read throughout Canada by a large number of people of Holland descent and is therefore an excellent medium to acquaint your friends and relatives with: wedding anniversaries, engagements, marriages, births, deaths and news of your societies. Our "for sale" and "want" ads give excellent results.

— — —

Calvinist Contact

Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

De Heere verblijdde ons met de geboorte van een zoon

EDWARD WILLIAM

Mr. and Mrs. J. W. Aukema.

25 Maart 1958.

R.R. 3, Dresden, Ont.

Adres na 15 April is: R.R. 1, Muirkirk, Ont.

With great joy and sincere gratitude to the God of all life we wish to inform you that the Lord has entrusted to us another daughter and sister

CLARA SUSAN

Rev. & Mrs. Al. J. Vanden Pol.

Jack, Janet, Ricky & Gerald.

Drayton, Ont., March 27, 1958.

Box 182.

Zo de Heere wil, hopen onze geliefde Ouders

ANDRIES POSTHUMUS

en

HERMINA POSTHUMUS—NAGTEGAAL

op 20 April 1958 hun **25-jarige echtvereniging** te herdenken.

Dat God hen nog lang wil sparen is de wens van hun dankbare kinderen:

Wietse - Avelina.
Rita - Tom.
Hennie - Bonne.
Leni.
Helen.
Herman.
Andy.

R.R. # 2, Desboro, Ontario, Canada.

FARMS FOR SALE

100 Acres. Eerste klas grond, beste schuur, varkenshok, kippenhok, machineschuur. Vee en machinerie. Groot huis van alle gemakken voorzien. Location VILLA NOVA, Ont. Prijs $ 25,500. Down $ 12,500.

100 Acre farm. Vee en machinerieën, beste gebouwen. Kleigrond. 10 Mijl van Hamilton, Ont. Prijs $ 23,000. Down $ 10.000.

JACK BYLSMA

REAL ESTATE

1607 King St. East, Hamilton, Ont.

Bel L19 -3894.

We hebben meer farms for sale.

Verloofd:

CONNIE DULLEMOND

en

RALPH DE KLEINE

R.R. 2, Kempville, Ont., en

R.R. 2, Brockville, Ont.

5 April 1958.

Na een kort verblijf in het ziekenhuis te Apeldoorn, Nederland, nam de Heere tot Zich in Zijn heerlijkheid onze geliefde Moeder, Behuwd- en Grootmoeder

ADRIANA VAN DER WOERD—VAN DER BLOM,

weduwe van

Jan van der Woerd.

Truro, N.S.,
20 Golf Street North:
J. van der Woerd.
A. van der Woerd—Beekman
en kinderen.

Saint John, N.B.,
142 Duke Street:
J. van der Woerd.

Halifax, N.S.,
5 Waterloo Street:
J. A. van der Woerd.
F. van der Woerd—Vacon.

"De Klokkenberg", Nijmegen, Nederland:
B. van der Woerd.

Apeldoorn, Nederland,
Konink Lodewijklaan 24:
E. L. van der Woerd.

De teraardebestelling zal in alle stilte plaats vinden op de begraafplaats "Het Heidehof", te Apeldoorn, Nederland.

Wegens gezondheidsredenen aangeboden een goede opkomende

HOLLANDSE EN CANADESE BROOD- EN BANKETBAKKERIJ

in Western Ontario. Goede gelegenheid voor jongelui om voor zich zelf te beginnen. Alle nodige machines aanwezig. Brieven onder no. 1090, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B., Hamilton, Ont.

Don't be

APRIL-FOOLED

next August!

Get coverage with Endurance. We represent old-line companies with modern policies. The best costs least - in the long run.

WM. UBBENS INSURANCE

69 Duggan Avenue, Toronto 7.

Office EM 3-5318 Res. HU 8-2343

Weduwe, 52 jaar, zoekt plaats als

HUISHOUDSTER

in moederloos gezin of als gezelschapsjuffrouw met **huiselijk verkeer.** Br. onder No. 1091, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B. Hamilton, Ont.

Sun Life Assurance Company of Canada wants a

REPRESENTATIVE

for Lambton County. Wonderful opportunity for the right man. Knowledge of the English language essential. Letters to Sun Life Office, 560 Exmouth Street, Sarnia (Ont.).

Looking for work:

FAMILY WIT 4 MALE WORKERS

for vegetable farming. Used to work with tractors and some machinery. Letters under no. 1092, Bur. Calvinist-Contact, P.O. Box 312 Stat. B, Hamilton, Ont.

Gevraagd voor onmiddellijke indiensttreding, op kippenfarm:

TWEE GEZINNEN

Huizen beschikbaar. Schrijf aan Box 249, Clinton, Ont.

MAPLE SYRUP

Canada's favorite product. A delicious food for many uses. A real treat to the family. Fresh syrup available ad $ 5.— per gallon. Send anywhere in Canada C.O.D.

Sold and produced by

R. v. STRIEN, R.R. 1, Addison, Ont.

DUTCH BOOKSTORE

H. VAN PELT

25 Hiawatha St. - ST. THOMAS

Voor het Hollandse boek zijn wij het

VOORDELIGSTE ADRES

Vraagt onze lijsten!

Te koop:

FARM

100 Acres, 83 acres bewerkbaar, 17 acres bos. 7 rooms huis in prima staat, bathroom, water aan tap. Mooi level land, zachte, lichte kleigrond, geschikt voor wintertarwe en groenteteelt, enz.

Met deze farm kunt U een contract krijgen voor slachtkippen naar Acton. Prijs $ 20,000, met ongeveer $ 4,000 dollar down, dit enkel voor gezin met werkende kinderen. Door het bouwen van nieuwe fabriek veel werk.

Wilt U een farm kopen nu of voor de volgende herfst te aanvaarden, komt U dan eens kijken?

JOHN BOWMAN

28 Church Street West, ACTON

Phone 263 W.

Or ANDREW W. FRANK - Broker Campbellville.

De Canadese wet op Redelijke Praktijken in tewerkstelling verbiedt discriminatie in tewerkstelling

HET DOEL VAN DE WET is om werkers te beschermen tegen discriminatie in tewerkstelling en in het lidmaatschap van de vakbond op grond van ras, godsdienst, huidskleur of nationale afkomst.

DE WET IS BESTEMD VOOR werkgevers in werken of ondernemingen onder de federale jurisdictie en voor vakbonden, die personen, tewerkgesteld in zulke ondernemingen, vertegenwoordigen. In deze ondernemingen zijn inbegrepen scheepvaart, navigatie, spoorwegen, kanalen, telegraaf, vliegvelden, luchtvaartmaatschappijen, federale kroon ondernemingen, banken, radio- en televisieomroep, alsmede werken of ondernemingen, welke zijn aangemerkt als zijnde in het algemeen belang voor Canada of die vallen buiten de exclusieve jurisdictie van de provinciale wetgeving.

DE WET VERBIEDT een werkgever om werk te weigeren aan een persoon of een werknemer te discrimineren als gevolg van zijn RAS, GODSDIENST, HUIDSKLEUR of NATIONALE AFKOMST. Een werkgever is tevens verboden gebruik te maken van een bureau voor tewerkstelling, dat een dergelijke discriminatie uitoefent of om discriminerende advertenties tot tewerkstelling te publiceren of om discriminerende vragen te stellen, hetzij schriftelijk of mondeling, in verband met sollicitaties.

DE WET VERBIEDT TEVENS discriminerende handelingen door de vakbonden met betrekking tot het vakbond lidmaatschap of tewerkstelling op grond van RAS, GODSDIENST, HUIDSKLEUR of NATIONALE AFKOMST.

ELKE PERSOON. DIE EEN KLACHT INDIENT aan de hand van de bepalingen der wet of die getuigenis aflegt of medewerking verleent in gerechtelijke acties, wordt beschermd tegen elke vergeldingsactie, die tegen hem mocht worden ondernomen.

Verscheidene provincies hebben bovendien, in aansluiting tot de federale wetgeving, wetten voor redelijke praktijken in tewerkstelling of soortgelijke wetgeving, die werkers beschermt tegen discriminatie in tewerkstelling in industriën, die onder de provinciale jurisdictie vallen in de betrokken provincie. De provincies, waar een dergelijke wetgeving bestaat, zijn Ontario, Manitoba, Saskatchewan, New Brunswick, Nova Scotia en British Columbia.

Klachten vallende onder deze wet dienen schriftelijk te worden gericht aan de

DIRECTOR OF INDUSTRIAL RELATIONS

DEPARTMENT OF LABOUR OTTAWA

MICHAEL STARR
Minister

A. H. BROWN
Deputy Minister

Immediate possession of two good **100 ACRE'S FARMS.** Buildings in good state of repair. Downpayment only $ 2000.— each.

Very well built **4 bedroom cement home,** with extra large bank barn. Suitable for broilers, henhouse, garage and 4½ acres of land. Including a truck and milk route. Takes only a few hours a day. Income about $5000.— yearly. All this for $10,500.—. About ½ cash.

JOHN BOSVELD - Realtor

40 WELLESLEY ST. GODERICH, ONT. PHONE 1108

---

110 ACRE FARM op 4 mijl afstand van Chr. Ref. Church. Huis en barn zijn beide goed. Er zijn 32 stuks vee, waarvan 23 melkkoeien op deze farm en ook de machinerie is bij de prijs inbegrepen. Wij vragen compleet slechts $ 20.000 en $ 4000.00 down. Contact Mr. THIJS REITSMA, R.R. 5, Cayuga, Phone 519 R 5.

126 ACRE DAIRY FARM, 7 mijl van Chr. Ref. Church. Groot huis, goed voor twee gezinnen en grote barn in prima staat. Flink melkhuis met bulk tank cooler en nieuwe silo. Veel machinerie gekocht sinds de laatste drie jaar en ook 12 stuks melkvee inbegrepen in de prijs. Op deze farm is een 90% melkcontract, dus u ziet de mogelijkheden voor een groot inkomen zijn beter dan waar ook. Kom vooral spoedig kijken, deze farm wordt direct verkocht. Prijs compleet $ 27.000 en $ 9000 down.

MARTIN DEVOS - Real Estate

DUNNVILLE, ONT. - Phone 671, Res. 552

Bezoek, schrijf of telefoneer ons geheel vrijblijvend. Dank u.

LAND

CHOICE 10 & 15 ACRE LOTS

Early Spring Sale of Land in the Newmarket Area, some as low as $300.00 per Acre, all good roads, close to Shopping and Schools. Low downpayments. Excellent opportunity for future security. All lots within commuting distance Metro.

JOHN BYRNE

Real Estate

Pine Orchard R.R. 3

NEWMARKET

Telephone TWining 5-2225

Adverteert in Calvinist-Contact

BARRIE - BRADFORD - AREA

Farms - Homes - Businesses

We have 35 farms to choose from. Prices range from $ 5,000.00 to $ 40,000.00

Phone or write **PIETER SCHOTANUS**

205 Bradford Street - Phone PA 8-9637

(35 years experience in real estate in Holland)

CLIFF. B. BROWN

REAL ESTATE BARRIE, ONT.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

P **t-adres** ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15 ¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

A n:
Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

I **t-adres** ....

....

....

OUD ADRES:

....

....